

MANOSCRITTI
Magl.
VII

This page was intentionally left blank

*

Pagina lasciata intenzionalmente vuota

SEZIONE MAGLIABECHIANA
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE
Mss
Magl.
Classe
VII
Codice
1164
Provenienza
Strozzi 4°, n° 650
BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Liber antonij benivieni et amicorum

D 11.64

N.° 39 650

VII

Crespert

I

PROPERTII AVRELIJ NAVTE LIBER PRIMVS INCIPIT FELICITER.

CYNTIA PRIMA SVIS MISERVM ME CEPIT OCELLIS CONTACTVM NVLLIS ANTE CVPIDINIBVS. al' fecit

Tum mihi conſtantiſ deiecit lumina faſtuſ:
Et caput impoſitiſ preſſit amor pedibuſ.
Donec me docuit caſtas odiſſe puellas
Improbuſ et nullo uiuere conſilio.
Et mihi iam toto furor hic non deficit anno
Quom tam̄ aduerſos cogor habere deos
Migmaleon certe fugiendo tulle laboreſ al' nullos
Seuitiam dure contudit iaſidoſ
Nam modo partemijs amenſ errabat inantriſ
Ibat et hirſutaſ ille uidere feraſ
Ille et pſylli percuſſuſ uulnere ramj al' arbore
Saucuiſ archadijs rupibuſ ingemuit.
Ergo uelocem potuit domuiſſe puellam
Tantū in amore p̄ceſ et b̄n facta ualent
In me tarduſ amor nō nullaſ cogitat artes
Nec meminit notaſ ut priuſ ire uiaſ
At uos deducte quibuſ eſt fallacia lune
Et labor in magiciſ ſacra piare focis

NAZIONALE

al

En agite et dominę mentem conuertite noſtrę
Et facite illa meo palleat ore magis

al' amnes

Tunc ego crediderim uobiſ et ſydera et amnes
Poſſe cytalinis ducere carminibuſ

cytalinis a citalo qui optime fallebat artem magicam

Et uoſ qui ſero lapſum reuocatiſ amici
Querite non ſani pectoriſ auxilia
Fortiter et ferrum ſeuoſ patiemur et igneſ
Sit modo libertaſ que uelit ira loqui
Ferte per extremaſ genteſ et ferte per undas
Qua non ulla meum femina norit iter
Voſ remanete quibuſ facili deuſ annuit aure
Sitiſ et in tuto ſemper amore pareſ
In me noſtra uenuſ nocteſ exercet amaraſ
Et nullo uacuuſ tempore deſit amor
Hoc moneo uitate malum ſua queque moretur
Cura nec aſſueto mutet amore locum

al' aſſiduo

Quod ſiquiſ monitiſ tardaſ aduerterit aureſ
Heu referet quanto uerba dolore mea.

Ad cynthiam.

Quid iuuat ornato procedere uita capillo.
Et tenueſ choa ueſte mouere ſinuſ.
Aut quid ~~orontea~~ crineſ perfundere murra
Teque peregrinis uendere muneribuſ
Naturęque decuſ mercato perdere cultu
Nec ſinere improprijs membra nitere boniſ

orontea

C rede mihi non ulla tue est medicina figure
Nudus amor forme nō amat artificem
A spice quos summittit humus formosa colores
Et ueniant edere sponte sua melius
S urgat & insolis formosius arbutus antris
Et sciat indociles currere lympha uias
L itora natiuis persudent picta lapillis
Et uolucres nulla dulcius arte canūt
N on sic leūcippis succendit castora phebe
Pollucem cultu non telaira soror
N on ida & cupido quondam discordia phebo
E uenit patrijs filia litoribus
N ec frigium falso traxit candore maritum
Aduecta externis yppodamya rotis
S ed facies aderat nullis obnoxia gemmis
Qualis appelleis est color intabulis
N on illis studium uulgo conquirē amātes
Illis ampla satis forma pudicitia
N on ego nunc uereor ne sim tibi uilior istis
Vni si qua placet culta puella sat ē al' una
C um tibi presertim phebus sua carmina donet
Aoniamque libens callyopea lyram
V nica nec desit iocundis gratia uerbis
Omnia que que uenus que que minerua probat
H is tu semper eris nostre gratissima uite

Tedia dum miserę sint tibi luxurię

Ad cynthiam.

VAlis thesea iacuit cedente carina
Languida desertis gnosia litoribus
Qualis et accubuit primo cepheia somno
Libera iam duris cotibus andromade
Nec minus assiduis ędoneis fessa choreis
Qualis in erboso concidit appidano
Talis uisa mihi mollem spirare quietem
Cyntia non certis nixa caput manibus.
Ebria cum multo traherem uestigia baccho
Et quaterent sera nocte facem pueri
Hanc ego non dum et sensus deperditus omnes
Molliter impresso conor adire thoro.
Et quamuis duplici correctum ardore iuberet
Hac amor hac deus durus uterque liber
Subiecto leuiter positam temptare lacerto.
Obscula que admota summere et arma conor.
Non tamen ausus eram dominę turbare quietem
Expertę metuens iurgia seuitię.
Sed sic intentis herebam fixus ocellis
Argus ut ignotis cornibus inachidos
Et modo soluebam nostra de fronte coronas
Ponebamque tuis cinthia temporibus
Et modo gaudebam lapsos formare capillos

Nunc furtiua cauiſ poma dabam manib;
Omniaq; ingrato largibar munera ſomno
Munera de prono ſepe uoluta ſinu
Et quotienſ raro duxit ſuſpiria motu
Obſtupui uano credoluſ auſpitio
Nequa tibi inſolitoſ portarent uiſa timoreſ
Neue quiſ inuitam cogeret eſſe ſuam.
Donec diuerſas percurrẽſ luna feneſtraſ
Luna moraturiſ ſedula luminib;
Compoſitoſ leuibuſ radijs patefecit ocellos
Sic ait inmolli fixa thoro cubitum.
Tandem te noſtro referenſ iniuria lecto
Alteriuſ clauſis expulit e foribuſ
Namq; ubi longa mee conſumpſti tempora noctiſ
Languidus exactiſ hei mĩ ſyderib;
O ũt taleſ perducas improbe nocteſ
Me miſeram qualeſ ſemper habere iubeſ
Nam modo purpureo fallebam ſtamine ſomnũ
Ruſuſ et orphee carmine feſſa lyre.
Interdum leuiter mecum deſerta querebar
Externo longaſ ſepe in amore moraſ
Dum me iocundiſ lapſam ſopor impulit aliſ
Illa fuit lachrimiſ ultima cura meiſ

Ad baſſum.

Quid mihi tam multaſ laudando baſſe puellaſ

nicteidos
Anthiope nictei ~~regis~~ et
amalthea filia licei regis
coniux:
hermione menelai et ueneris
filia.

Mutatum domina cogis abire mea
Quid me non pateris uite quodcunque sequetur
Hoc magis assueto ducere seruitio
Tu licet anthiopes artem formam nereidos et tu
Spartane referas laudibus hermione
Et quascunque tulit formosi temporis etas
Cinthia non illas nomen habere sinat.
Nedum si leuibus fuerit collocata figuris
Inferior duro iudice turpis erit
Hec sed forma mei pars est extrema furoris
Sunt maiora quibus basse perire iuuat
Ingenuusque color et multis decus artibus et que
Gaudia sub tacita ducere ueste libet.
Quo magis et nostros contendis soluere amores
Hoc magis accepta fallit uterque fide
Non impune feres sciet hec insana puella
Et tibi non tacitis uocibus hostis erit
Nec tibi me post hac committet cinthia: nec te
Queret: erit tanti criminis illa memor.
Et te circum omnes alias irata puellas
Differet: heu nullo limine carus eris
Nullas illa suis contemnet fletibus aras
Et quicunque sacer qualis ubique lapis
Non ullo grauius temptatur cinthia damno
Quam sibi cum rapto cessat amore deus.

precipue noſtri maneat ſic ſemper adoro
Nec quicquam ex illa quod querar inueniam.
Ad Gallum.
Nunde tu tandem uoces compeſce moleſtas
Et ſine nos curſu quo ſumus ire pares
Quid tibi uis inſane meos ſentire furores
Infelix properas ultima noſſe mala.
Et miſer ignotos ueſtigia ferre per ignes
Et bibere e tota toſſica teſſalia.
Non est illa magis ſimilis collata puellis — uagis
Molliter iraſci non ſiuet illa tibi — ſolet
Quod ſi forte tuis non est contraria noſtris
At tibi curarum milia quanta dabit
Non tibi iam ſomnos non illa relinquet ocellos
Illa feros animis alligat una uiros. — ferox
Ah mea contemptus quoties ad limina curres
Cum tibi ſinguleris fortia uerba cadent
Et tremulis meſtus orietur fletibus horror
Et timor informem ducet in ore notam
Et quecumque uoles fugient tibi uerba querenti
Nec poteris qui ſis aut tibi noſſe miſer
Tum graue ſeruitium noſtre cogere puelle
Diſcere et exclusum quid ſit abire domum.
Nec iam pallorem toties mirabere noſtrum
Aut cur ſim toto corpore nullus ego

N ec tibi nobilitaſ poterit ſucurrē amāti
Neſcit amor priſcis cedere immaginibuſ
Q ſi parua tue dederiſ ueſtigia culpę
Q cito de tanto nomine rumor eriſ
N on ego tum potero ſollatia ferre roganti
Cum mihi nulla mei ſit medicina mali
S ed pariter miſeri ſocio cogemur amore
Alter in alteriuſ mutuo flere ſinu
Q uare quid poſſit mea cinthia deſine galle
Querere non impune illa rogata uenit

Ad Tullum.

adriacum mare ab adria ciuitate [illegible] illo est

ergo [illegible] mare quod & mare [illegible] quoniam [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]

memnonias

colore

N on ego nunc adrię uereor mare noſcere tecū
Tulle: neq; egeo ducē uela ſalo.
C um ripheos poſſim conſcendere monteſ
Vlteriuſq; domoſ uadere inemonias
S ed me complexę remorantur uerba puellę
Mutatoq; graueſ ſepe dolore p̄ceſ.
I lla mihi totiſ argutat noctibuſ igneſ
Et queritur nulloſ ēē relicta deos.
I lla ~~meam~~ meam mihi iam ſe denegat illa minat̃
Q uæ ſolet irato triſtiſ amica uiro.
H is ego non horam poſſum durare querelis
Ah pereat ſiquiſ lentuſ amare pōt.
A n mihi ſit tanti doctaſ cognoſcē athenaſ
Atq; aſię ueteres cernere diuitiaſ.

memnon filius fuit aurore & titonis qui cum uenisset cum [illegible] [illegible] multitudine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] uolant aues quas memnonias uocant.

Ut mihi deducta faciat conuitia puppi
Cinthia & insanis ora notet manibus
Obsculaque opposito dicat sibi debita uento
Et nihil infido durius esse uiro.
Tu patrui meritas conare anteire secures
Et uetera oblitis iura refer sotijs. al' uera
Nam tua non etas unquam cessabit amori al' cessauit
Semper at armate cura fuit patrie.
Et tibi non unquam nostros puer iste labores
Afferat & lachrimis omnia nota meis.
Me sine quem semper uoluit fortuna iacere
Hanc animam extreme reddere nequitie.
Multi longinquo periere in amore libenter
In quorum numero me quoque terra tegat.
Non ego sum laudi non natus idoneus armis.
Hanc me militiam fata subire uolunt.
At tu seu mollis qua tendit ionia seu qua al' taudit · Ionium ab Io.
Lidia pactoli tingit arata liquor. rege greco vel Iones athe
Seu pedibus terras seu pontum carpere remis nienses dicunt
Ibis & accepti pars eris imperij.
Tu tibi siqua mei ueniet non immemor hora
Viuere me duro sydere certus eris.

Ad ponticum

Dum tibi cadmee dicuntur pontice thebe
Armaque fraterne tristia militie

Atque ita ſim felix primo contendiſ homero
Sint modo fata tuiſ mollia carminibus.
Hos ut conſuemuſ noſtroſ agitamuſ amoreſ
Atque aliquid duram querimuſ in dominam
Nec tantum ingenio quantum ſeruire dolori
Cogor: et etatis tempora dura queri.
Hic mihi conteritur uite moduſ hec mea fama e(st)
Hinc cupio nomen carminiſ ire mei.
Me laudent docte ſolum placuiſſe puelle
pontice et iniuſtaſ ſepe tuliſſe minaſ.
Me legat aſſidue poſt hec neglectuſ amator.
Et proſint illi cognita noſtra mala
Te quoque ſi certo puer hic concuſſerit arcu.
Quid nolim noſtros euiolaſſe deoſ. at quod
Longe caſtra tibi longe minor agmina ſeptem al' miſ.
Flebiſ in eterno ſurda iacere ſitu
Et fruſtra cupieſ mollem componere uerſum.
Nec tibi ſubiciet carmina ſeruſ amor.
Tu me non humilem mirabere ſepe poetam.
Tunc ego romaniſ preferor ingeniiſ
Nec poterunt iuueneſ noſtro reticere ſepulchro
Ardoriſ noſtri magne poeta iaceſ.
Tu caue noſtra tuo contemnaſ carmina faſtu
Sepe uenit magno fenore tardus amor.

Ad cynthiam.

vne ig̃ demēs nec te mea cura moratur
An tibi sum gelida uilior illirida
E t [tibi] iam tanti: quecunq; ē, iste uidetur
Vt sinē me uento quolibet ire uelis.
T une audire potes uexani murmura ponti.
Fortis & indura naue iacē potes.
O uti hiberne duplicentur tempora brume
Et sit iners tardis nauita uirgilijs
N ec tibi tyrrena soluatur funis arena
Neue inimica meas eleuet aura pces.
A tq; ego non uideam tales subsidē uentos
Cum tibi prouectas auferet unda rates
E t me defixum uacua patiatur in hora
Crudelem infesta sepe uocare manu.
S ed quocunq; modo de me periura mereris
Sit galatea tue non aliena uie
V t te felici prouectā ceraunia remo
Accipiat placidis oricos equoribꝫ.
N am me non ulle poterunt corrumpē dote
Quin ego tuta tuo limine uerba querar.
N ec me deficiet nautas rogitasse citatos
Dicite quo portu clausa puella mea ē
E t dicam licet antracijs considat in agris
Et licet hylleis illa futura mea ē
H ic erat hic iurata manet rumpantur iniqui

Tu pedibꝫ positas teneris fulcire pruinas
Tu potes insolitas cinthia ferre niues

ordo mutatus est nō pro
vel a posito

Vicimus assiduas non tulit illa preces
Falsa licet cupidus deponat gaudia liuor
Destitit ire nouas cintia nostra uias.
Illi carus ego et per me carissima roma
Dicitur: et sine me dulcia regna negat
Illa uel angusto mecum requiescere lecto
ualuit Et quocunque modo maluit esse mea.
Quam sibi dotatae regnum uetus hyppodamie
helis cunctas Et quas elis opes ante pararat equis
Quamuis magna daret quamuis maiora daturus
Non tamen illa meos fugit auara sinus.
Hanc ego non auro non indis flectere conchis
Sed potui blandi carminis obsequio
Sunt igitur muse neque amanti tardus apollo
Quis ego fretus amo cintia rara mea est
Nunc mihi summa licet contingere sydera plantis
Siue dies siue nox uenerit illa mea est
Nec mihi riualis certos subducet amores
Ista meam norit gloria canitiem.

Ad emulum irrisorem ponticum:

Dicebam tibi uenturos irrisor amores
Nec tibi perpetuo libera uerba fore
Ecce iaces supplexque uenis ad iura puelle
Et tibi nunc que uis imperat empta modo
Non me chaonie uincant in amore columbe

Dicere quoſ iuueneſ queqꝫ puella docet.
Me dolor & lachrime merito fecẽ peritum
Atqꝫ utĩ poſito dicar amore rudis
Quid tibi nunc miſero prodeſt graue dicẽ carmẽ
Aut amphionie menia flere lyre.
Plus in amore ualent mimerini uerſuſ homero
carmina manſuetuſ leuia querit amor
I queſo & triſtiſ iſtoſ compone libelloſ:
& cane quod queuis noſſe puella uelit
Quid ſi non eẽt facilis tibi copia: nunc tu
Inſanuſ medio flumine queriſ aquã
Nec dum &ĩ palleſ: uõ nec tangeriſ igni
Hoc ẽ uenturi pͥma fauilla mali
Tum magis armeniaſ cupies accedere tigreſ
Et magiſ inferne uincula noſſe rote
Quã pueri totienſ arcum ſentire medulliſ
Et nihil irate poſſe negare tue
Nulluſ amor cuiq̃ facileſ ita pͤbuit alaſ
Vt non alternã pͣſſerit ille manu
Nec te decipiat ꝙ ſit ſatiſ illa parata
Acriuſ illa ſubit pontice ſi qua tua ẽ
Quippe ubi non liceat uacuoſ ſeducẽ ocelloſ
Nec uigilare alio nomine cedat amor
Qui non añ patet donec manuſ attigit oſſa
Quiſquiſ eſ aſſiduaſ aufuge blanditiaſ

Illiſ & ſilices & poſſunt cedere quercuſ
Ne dum tu poſſiſ ſpiritus iſte leuiſ
Quare ſi pudor eſt primum errata fateri
Dicere quo pereaſ ſepe in amore iuuat.

Ad Gallum

Iocunda quieſ primo cum teſtiſ amori
Affueram ueſtriſ conſciuſ in lachrimiſ
O noctem meminiſſe mihi iocunda uoluptaſ
O quotienſ uotiſ illa uocanda meiſ
Cum te complexa morientem galle puella
Vidimuſ & longa ducere uerba mora
Quiſ labentiſ premeret mihi ſomnuſ ocelloſ
Et mediis celo luna ruberet equiſ.
Non tamen aſſueto potui ſecedere luxu
Tantuſ in alterniſ uocibuſ ardor erat.
Sed quoniam non eſ ueritus concedere nobiſ
Accipe commiſſe munera letitie
Non ſolum ueſtroſ didici reticere doloreſ
Eſt quiddam in nobiſ maiuſ amice fide
Poſſum ego diuerſoſ iterum coniungere amanteſ
Et domine tardaſ poſſum aperire foreſ
Et poſſum alteriuſ curaſ ſanare recentiſ
Nec leuiſ in uerbiſ eſt medicina meiſ
Cyntia me docuit ſemper quecumque petenda
Quecumque cauenda foret non nihil egit amor

Tu caue ne tristis cupias pugnare puella
Neue superba loqui neue tacere diu
Neu si quid petijt ingrata fronte negaris
Neu tibi prouano uerba benigna cadant
Irritata uenit quã contemnitur illa
Nec meminit iustas ponẽ lesa minas
At quo sis humilis magis & subiectus amori
Hoc magis affecto sepe fruare bono
Is poterit felix una remanẽ puella
Qui nunq̃ uacuo pectore liber erit.

Ad cynthiam.

Tqui te medijs cessantẽ cyntia baiis
Qua iacet herculeis semita litorib;
Et modo tesproti mirantem subdita regno
proxima misenis equora litorib;
Nostri cura subit · memores adducẽ noctes
Et quis me extremo restat amore locus
Ante nescio quis simulatis ignib; hostis
Substulit e nostris cyntia carminib;
Atq; ut mage te remis confusa minutis
paruula lucrina cymba mouet & aqua
Aut teneat clausam tenui te amantis inũda — teutantis
Alterne facilis cedere lympha manu.
Quã acet alterius blandos audire susurros
Molliter in tacito litore compositam

V Vt solet āmota labi custode puella
perfida comunes nec meminisse deos
N onquia perspecta nõ est mihi cognita fama
Sed quos inhac omnis parte timetur amor.
I gnosces igitur siquid tibi triste libelli
Actulerint nostri culpa timoris erit
A t mihi non maior care custodia matris
Aut sine te uitę cura sit ulla meę
T u mihi sola domus tu cyntia sola parentes
Omnia tu nostre tempora letitię
S eu tristis ueniam seu contra letus amoris
Q uicquid ero dicam cyntia cā fuit
T u modo q̃ pmum corruptas desere baias
Multis ista dabunt litora discidium
L itora que fuerant castis inimica puellis
Ah pereant baię crimē amoris aquę
Q uid mihi desidię non cessas figē crimē
Quam faciat nobis conscia moram roma
T am multa illa meo diuisa ē milia lecto
Q ātum hyspanis dissidet eridano
N ec mihi consuetos amplexu nutrit amores
cyntia nec nostra dulcis inaure sonat
O lim gratus eram nõ illo tempore cuiq̃
Congit ut simili posset amare fide
I nuidie fuimus nõ me deus obruit. an que

Lecta prometheis diuidit herba iugis.
Non sum ego qui fueram mutat uia longa puellas
Quantus in exiguo tempore fugit amor.
Nunc primum longas solus cognoscere noctes
Cogor et ipse meis auribus esse grauis.
Felix qui potuit presenti flere puelle
Non nihil aspersis gaudet amor lacrimis
Aut si despectus potuit mutare calores
Sunt quoque translato gaudia seruitio
Mi neque amare aliam neque ab hac discedere fas est
Cyntia prima fuit cyntia finis erit.

Ad Gallum

V quod sepe soles nostro letabere casu
Galle quod abrepto solus amore uacet
At non ipse tuas imitabor perfide uoces
Fallere te numquam galle puella uelit
Dum tibi deceptis augetur fama puellis
Certus et in nullo queris amore moram
Perditus in quadam tardis pallescere curis
Incipis et primo lapsus adire gradu
Hec erit illarum contenti plena doloris
Multarum miseras exiget una uices.
Hec tibi uulgares istos compescet amores
Nec noua querendo semper amicus eris
Hec ego nec rumore malo non augure doctus

Vidi ego me et queso teste negare potes.
Vidi ego te toto uinctum languescere collo
Et flere iniectis galle diu manibus.
Et cupere optatis animam deponere uerbis
Et que deinde meus celat amice pudor.
Non ego complexus potui deducere uestros
Tantus erat demens inter utrosque furor.
Non sic hermonio salmonia mixtus enipeo
Trenarius facili pressit amore deus
Nec sic celestem flagrans amor herculis heben
Sensit in oetheis gaudia prima iugis
Una dies omnes potuit precurrere amantes
Nam tibi non tepidas subdidit illa faces.
Nec tibi preteritos passa est succedere fastus
Nec sinet abduci te tuus ardor aget
Nec mirum cum sit ioue digna & proxima laude
Et lede partu gratior una tribus
Illa sit inachijs & blandior heroinis
Illa suis uerbis cogat amare iouem.
Tu uero quoniam semel es periturus amore
Utere. non alio limine dignus eras
Que tibi sit felix quoniam nouus incidit error
Et quocumque uoles una sit ista tibi.

neptunnus.

T u licet abiectus tiberina molliter unda

Tiro filia fuit salmonei regis & elidis postea uxor enipheum fluuium neptunnus transformatus in speciem fluminis cum illam oppressisset ex ea suscepit duos filios neleum et peliam.

Ebes filia iunonis a ioue in pincernam assumpta est quam cum ostendisset [illegible] pudibunda officio priuata est et herculi in numero deorum translato uxore data est.

Leſbia mentoreo uina bibas opere
Et modo iam celeres mireris currere lintres
Et modo tam tardas funibus ire rates
Et nemus omne ſatas intendat uertice ſiluas
Vrgetur quantis caucaſus arboribus
Non tamen iſta meo ualeant contendere amori
Neſcit amor magnis cedere diuitijs
Nam ſiue optatam mecum trahit illa quietem
Seu facili totum ducit amore diem
Tum mihi pactoli ueniunt ſub tecta liquores
Et legitur rubris gemma ſub equoribus
Tum mihi ceſſuros ſplendent mea gaudia reges
Que maneant dum me fata perire uolent.
Nam quis diuitijs aduerſo gaudet amore
Nulla mihi triſti premia ſunt uenere.
Illa potest magnas heroum infringere uires
Illa etiam duris mentibus eſſe dolor
Illa neque arabium metuit tranſcendere limen
Nec timet oſtrino tulle ſubire thoro
Et miſerum toto iuuenem uerſare cubili
Quid releuant uarijs ſerica textilibus.
Que mihi dum placata aderit non ulla uerebor
Regna uel alcynoi munera deſpicere.

Ad cynthiam.

Epe ego multa tue leuitatis dura timebam

Hac tamē excepta cyntia perfidia
A ſpice me quanto rapiat fortuna periclo
Tu tamen in noſtro lenta dolore uenis
E t poteſ externoſ manibuſ componē crineſ
Et longa faciem querere deſidia
N ec minuſ eois pectuſ uariare lapilliſ
Vt formoſa nouo quę parat ire uiro
A t nō ſic ythaci digreſſu mota calypſo
Deſertiſ olim fleuerat equoribꝫ
M ultoſ illa dieſ incomptiſ meſta capilliſ
Sederat iniuſto multa locuta ſalo
E t q̄uiſ nunq̄ poſt hec uiſura dolebat
Illa tamē longe conſcia letitię
A lpheſibea ſuoſ ulta ē pro coniuge fratreſ
Sanguiniſ et cari uincula rupit amor.
A tꝫ et Exonidem rapientibꝫ anxia uētiſ
Hyſiphile uacuo cōſtitit in thalamo
H yſiphile nulloſ poſt illoſ ſenſit amoreſ
Vt ſemel emonio tabuit hoſpitio
C oniugis euandrię miſeroſ elata per igneſ
Occidit argiue fama pudicitię.
Q uarum nulla tuoſ potuit cōuertere moreſ
Tu quoqꝫ uti fiereſ nobiliſ hiſtoria
D eſiñ iam reuocare tuiſ periuria uerbiſ
Cyntia et oblitoſ parce mouē deoſ

Audax

Audax ah nimium noſtro dolitura periclo
  Siquid forte tibi duriuſ inciderit
Multa priuſ uaſto labentur flumina ponto
  Annuſ et inuerſas duxerit ante uiceſ
Quam tua ſub noſtro mutetur pectore cura
  Si quecumque uoleſ non aliena tamen.
Quam tibi ne uileſ iſti uideantur ocelli
  per quoſ ſepe mihi credita perfidia
Hos tu iurabaſ ſiquid mentita fuiſſeſ
  Vt tibi ſuppoſitiſ exciderent manibuſ
Et contra magnum poteſ hos attollere ſolem
  Nec tremiſ admiſſe conſcia nequitie
Quiſ te cogebat multoſ pallere coloreſ
  Et fletum inuitiſ ducere luminibuſ
Quiſ ego nunc pereo ſimileſ moniturus amanteſ
  O nulliſ tutum credere blanditijs.

Que fueram magniſ olim patefacta triumphis
  Ianua tarpeie nota pudicitie
Quo iuiſ inaurati celebrarunt limina curruſ
  captorum lachrimiſ humida ſupplicibus
Nunc ego nocturniſ potorum ſaucia rixis
  pulſata indigniſ ſepe queror manibus
Et mihi non deſunt turpeſ pendere corone
  Semper et excluſis ſigna iacent foribus

Nec poſſum infamiſ dñę defendẽ noctes
Nobiliſ obſcenis tradita carminibuſ
Nec tamẽ illa ſuę reuocatur parcẽ famę
Turpior et ſęcli uiuẽ luxuria
Has inter grauibuſ cogor deflere querelis
Supplicis a longis triſtior excubijs
Ille meoſ nunq̃ patitur requieſcere poſtes
Arguta referẽs carmina blanditię
Ianua uel dñã penituſ crudelior ipã
Quid mihi tam duris clauſa noctes forib;
Cur nunq̃ reſerata meoſ admittis amores
Neſcia furtiuas reddere mota p̃ces
Nulla ne finis erit nr̃o conceſſa dolori
Turpis et intepido limine ſomnuſ erit
Me medię noctes me ſydera plena iacentẽ
Frigidaq; eoo me dolet aura gelu
Tu ſola humanoſ nunq̃ miſerata dolores
Reſpondes tacitis mutua carminibuſ
O utĩ tranſuerſa caua mea uocula rima
Percuſſas dñę uertat in auriculas
Sit licet et ſaxo patientior illa ſicano
Sit licet et ferro durior et calibe
Non tamẽ illa ſuos poterit compeſcẽ ocellos
Surget et inuitis ſpũs in lachrimis
Nunc iacet alteriuſ felici nixa lacerto

At mea nocturno uerba cadunt zephiro
Sed tu ſola mei tu max̃ cā doloriſ
Victa meiſ nunq̃ ianua muneribuſ.
Te nō ulla meę leſit petulantia lingue
Que ſolet irato dicere tota loco.

Non tot achimeniiſ armātur etruſca ſagiptiſ
Spicula que noſtro pectore fixit amor
Hic me tam graciles uetuit cōtempnē muſas
Iuſſit et aſcreum ſic habitare nemuſ
Non ut pierię quercuſ mea uerba ſequātur
Aut poſſim hiſmariaſ ducē ualle feraſ.
Sed magiſ ut nr̄o ſtupefiat cyntia uerſu
Tunc ego ſim machio notior arte lino.
Non ego ſum formę tantum mirator honeſtę
Nec ſiqua illuſtreſ femina iactat auoſ
Me iuuat ingremio doctę legiſſe puellę.
Auribuſ et puriſ ſcripta probaſſe mea
Hec ubi contigerit populi confuſa ualeto
Fabula nam domina iudice tutuſ ero.
Que ſi forte bonā adpem uerterit aureſ
poſſum inimicitiaſ tunc ego ferre iouiſ.
Quēcunq; igr̃ noſtroſ mors claudet ocelloſ
Accipe quę ſueſ muneriſ apta mei
Nec mihi tum fulcro ſternatur lectuſ eburno

Nec ſit matalico morſ mea nixa toro
Deſit odoriferiſ odor mihi lancibꝫ adſint
plebei parue funeriſ exequie
Sat mea ſunt magna ſi treſ ſint ponpa libelli
Quoſ ego perſephone maxima dona feram
Tu uō nodum pectuſ lacerata ſequariſ
Nec fueriſ nomē laſſa uocare meum
Oſculaqꝫ ingelidiſ preponeſ ſūma labelliſ
cum dabitur ſirio munē plenuſ onix
Deinde ubi ſuppoſituſ cinerem me fecerit ardor
Accipiat maneſ paruula teſta meoſ
Exit inexiguo lauruſ ſuper addita buſto
Que tegat extincti funeris umbra locū.
Et duo ſint uerſuſ: qui nunc iacet horrida puluiſ
vnius hinc quondam ſuuſ amoriſ erat
Hoc munuſ hec noſtri noteſcet fama ſepulchri
Quā fuerāt pytij buſta cruenta uiri
Tu quoqꝫ ſiqñ uenieſ adfata memēto
Hoc iter adlapideſ cana ueni memoreſ
Interea caue ſiſ noſ aſpernata ſepultoſ
Non nihil aduerum conſcia terra ſapit
At utinam p̃riuſ animā me ponē cuniſ
Iuſſiſſet queuiſ detribuſ una ſoror
Nam quo tam dubie ſuetur ſpūs hore
Neſtoriſ eſt uiſuſ poſt tria ſecla ciniſ

Quis tam longeue minuisset fata senecte
Gallicus iliacis miles maggeribus
Non ille anthilochi uidisset corpus humari
Diceret aut o mors cur mihi sera uenis
Tu tn̄ amisso nō unq̄ flebis amico
Fas ē pteritos semper amare uiros
Testis qui niueum quondā pcussit adonē
Venantem idalio uertice durus aper
Illis formosum iacuisse palludis illuc
Diceris effusa tu uenus esse coma
Sed frustra mutos reuocabis cyntia manes
Nam mea quid poterunt ossa minuta loqui.

on ita dardanio gauisus atrida triumpho
cum caderent magne laumedontis opes
Nec sic errore exacto letatus ulixes
Quem tetigit " litora tessalie care
Nec sic electra saluum cū aspexit horestē
Quoius falsa tenēs fleuerat ossa soror
Nec sic incolumē minois tesea reuidit
Dedalium lino cum duce rexit iter
Quanta ego pterita collegi gaudia nocte
O immortalis si altera talis erit
At dum demissis supplex ceruicib; ibam
Dicebar sicco uilior esse lacu

Nec mihi iam fastus opponē querit iniquos
Nec mihi ploranti lenta sedere potē
Atq; utinam nō tam sero mihi nota fuiss&
Conditio aneri nunc medicina datur.
Añ pedes cecis lucebat semita nobis
Silicet in sano nemo inamore uide&
Hoc sensi prodesse magis cōtemnite amātes
Sic odie ueniet si qua negauit heri
Pulsabant alij frustra dominamq; uocabāt
Mecum habuit positum lenta puella caput.
Hec mihi deuictis potior uictoria parthis
Hec spolia hec reges hec mihi currus erūt
Magna ego dona tua figam cytharea colūna
Taleq; sub nostro nomine carmē erit
Has pono añ tuas tibi diua propertius edes
Exuuias tota nocte receptus amās
Nunc ad te mea lux ueniat mea litore nauis
Seruata an medijs sidat onusta uadis
Qui si forte aliqua nobis mutabere culpa
Vestibulum iaceam mortuus añ tuum.

O Me felicem o nox mihi candida et o tu
Lectule delitijs facte beate meis
Quā multa posita narramus uerba lucerna
Quātaq; sublato lumine rixa fuit

N ammodo nudatiſ mecū ē luctata papilliſ
Interdum tunica duxit operta moram
I lla meos ſummo laſſos patefecit ocellos
Ore ſuo & dixit ſiccine lecte iaceſ.~
V t me tam longa raucum patiare querela~
Sollicitaſ triuio peruigilare moraſ
A t tibi ſępe nouo deduxit carmina uerſu
Oſculaqꝫ impreſſiſ nixa dedi gradibuſ
A nte tuos quotienſ uerti me perfida poſteſ
Debitaqꝫ occultiſ uota tuli manibuſ
H ec ille & ſique miſeri nouiſtiſ amāteſ
Fletibꝫ eterna defetor inuidia.

T merito qm̄ potui fugiſſe puellam
Nunc ego deſertaſ alloquor alcyonaſ
N ec mihi caliope ſolito uſura carinā
Omniaqꝫ ingrato litore uota cadūt.
Q uin & abſenti proſunt tibi cyntia uēti
Aſpice cum ſeuaſ increpat aura minaſ.~
N ulla ne placate ueniet fortuna procelle.~
H eccine parua meum funuſ arena teget.~
Tu tamen in meliuſ ſeuaſ conuerte querelaſ
Sat tibi ſit pene nox & iniqua uada
A n poteriſ ſicciſ mea fata reponere ocelliſ
Oſſaqꝫ nulla tuo noſtra tenere ſinu.

Ah pereat quicunque ratis & uela parauit
primus & inuito gurgite fecit iter.
Nonne fuit leuius dure peruincere mores
Quamuis clara tamen rara puella fuit
Quam sic ignotis circumdata litora siluis
cernere & optatos querere tyndaridas.
Illic si qua meum sepelissent fata dolorem
ultimus & posito staret amore lapis
Illa meo caros donasset funere crines
Molliter & tenera poneret ossa rosa
Illa meum extremo clamasset puluere nomen
Ut mihi non ullo pondere terra foret
At uos equoree formosa doride nate
candida felici soluite uela choro.
Si quando uestras labens amor attigit undas
Mansuetis socio parcite litoribus.

h
Haec certe deserta loca & taciturna querenti
Et uacuum zephiri possidet aura nemus
Hic licet occultos proferre impune dolores
Si modo sola queant saxa tenere fidem
Unde tuos primum repetam mea cytia fastus
Quod mihi das flendi cyntia principium
Qui modo felices inter numerabar amantes
Nunc in amore tuo cogor habere notam

Quid tantum merui· que te mihi carmina mutāt
An noua tristitie cā puella tue
Sic mihi te referas leuis ut nō altera nrō
Limine formosos intulit ulla pedes
Quis multa tibi dolor hic meus aspera debet
Non ita seua tam̄ uenerit ira mea
Ut tibi sim merito semper furor & tua flendo
Lumina deletis turpia sint lachrimis
An quia parua damus mutato signa colore
Et non ulla meo clamat inore fides
Vos eritis testes siquos hēt ardor amores
Fagus & archadio pinus amata deo
Ah quotiens teneras resonāt mea uerba subumbras
Scribitur & nostris cyntia corticibus
An tua qui peperit nobis iniuria curas
Que solum tacitis cognita sit foribus
Omnia consueui timidus perferre superbe
// cogor ad argutas dicere solus aues.
Sed qualiscunq3 ēs resonēt mihi cyntia silue
Nec deserta tuo nomine saxa uacent.

Non ego nunc tristes uereor mea cyntia manes
Nec moror extremo debita fata rogo
Sed ne forte tuo careat mihi funus amore
Hic timor ē ipsi durior exequijs

Iussa nec arguto facta dolore queri
Pro quo diuini fontes & frigida rupes
Et datur inculto tramite dura quies
Et quodcunq3 mee possunt narrare querele

Non adeo leuiter noſter puer heſit ocellis
Vt meus oblito puluis amore uacet
Illic philacides iocunde coniugis heros
Non potuit cecis immemor eſſe locis
Sed cupidus falſis attingere gaudia palmis
Teſſalus antiquam uenerat umbra domum
Illic quicquid ero ſemper tua dicar ymago
Traicit et fatis litora magnus amor
Illic formoſe ueniant chorus herione
Quas dedit argiuis dardana preda uiris
Quarum nulla tua fuerit mihi cyntia forma
Gratior et tellus hoc ita iuſta ſinat
Quamuis te longe remorentur fata ſenecte
Cara tamen lachrimis oſſa futura meis
Que tu uiua mea poſſis ſentire fauilla
Tum mihi non ullo mors ſit amara loco
Quam uereor ne te contempto cyntia buſto
Abſtrahat e noſtro puluere iniquus amor.
Conſtat et inuitum lachrimas ſiccare cadentes
Flectitur aſſiduis certa puella minis
Quare dum licet inter nos letemur amantes
Non ſatis eſt ullo tempore longus amor.

Hoc pro continuo te galle monemus amore
Id tibi ne uacuo defluat ex animo

S epe imprudenti fortuna occurrit amāti
Crudeliſ miniuſ dixerat aſcaniuſ
E ſt tibi nō infra ſpēm nō nomine diſpar
Therodomanteo proximuſ ardor ile
Hunc tu ſiue legeſ umbroſę flumina ſiluae
Siue amena tuoſ traxerit unda pedeſ
S iue gigantea ſpatiabē litoriſ ora
Siue ubicunqꝫ uago fluminiſ hoſpitio
N imphaꝝ ſemper cupidaſ defende rapinaſ
Non minor auſonijs ē amor adriaciſ
N e tibi ſint duri monteſ & frigida ſaxa
Galle neqꝫ expertoſ ſemper aduē lacuſ.
Q ue miſer ignotiſ error ꝑpeſſuſ in in oriſ
Herculiſ indomito fleuerat aſcanio
N amqꝫ ferunt olim pegaſ & nauálibuſ argon
Egreſſam longe phaſidoſ iſſe uiam
E tiam ꝑteritiſ labentem athamātidoſ undiſ
Miſſorum ſcopuliſ applicuiſſe ratem
H ic manuſ heroum placidiſ ut cōſtitit oriſ
Mollia compoſita litora fronde tegit
A t comeſ inuicti iuueniſ proceſſerat ultra
Raram ſepoti ponē fontiſ aquā
H unc duo ſectari fratreſ aquilonia proleſ
Hunc ſuper & zetuſ hunc ſuper & calaiſ
O bſcula ſubſpenſiſ inſtabant carpere palmiſ

obſcula & alterna ferre ſupina fuga
I lle ſub extrema pendenſ ſubcluditur ala
Et uolucreſ ramo ſumouet inſidiaſ
I am pandionię ceſſ& genuſ orithię
Ah dolor ibat hylaſ ibat amadriaſ hinc
H ic erat arganti phege ſubuertice mōtiſ
Grata damuſ nimphiſ humida thinnaſum
Q uam ſup̄ nullę pendebāt debita curę
Roſcida deſertiſ poma ſub arboribꝫ
E t circum irriguo ſurgebant lilia prato
candida purpureiſ mixta papaueribꝫ
Q uę modo decerpeſ tenero pueriter ungui
propoſito florem protulit offitio
E t modo formoſiſ incumbenſ neſciuſ undiſ
Errorem blandiſ tardat imaginibꝫ
T andem aurire parat demiſſiſ flumina palmiſ
I nnixuſ dextro plena trahenſ humero
Q uoiuſ & acenſe driadeſ candore puelle
Miratę ſoloſ deſtituere choroſ
P rolapſum leuiter facili traxē liquore
Tum ſonitum rapto corpore fecit hylaſ
C ui procul alcideſ iterat reſponſa ſed illi
Nomē ab extremiſ fontibuſ aura refert
H iſ o galle tuoſ monituſ ſuabiſ amoreſ
Formoſum nymphiſ credē uiſuſ hylam

Tu qui conſortem properaſ euadere caſum
Mileſ ab etruſciſ ſauciuſ aggeribuſ
Quid noſtro gemitu turgentia lumina torqueſ
Parſ ego ſum noſtre proxima militie
Sic te ſeruato ut poſſint gaudere parenteſ
Ne ſoror acta tuiſ ſentiat e lachrimiſ
Gallum per medioſ ereptum ceſariſ enſeſ
Effugere ignotaſ non potuiſſe manuſ
Et quecunque ſuper diſperſa inuenerit oſſa
Montibuſ etruſciſ hec ſciat eſſe mea.

ualiſ et unde genuſ qui ſint mihi tulle penateſ
Quęriſ pro noſtra ſemper amicitia
Si peruſina tibi & patrię ſunt nota ſepulchra
Italię duriſ funera temporibuſ
Cum romana ſuoſ egit diſcordia ciueſ
Sit mihi precipue puluiſ etruſca dolor
Tu proiecta mei perpeſſa es membra propinqui
Tu nullo miſeri conteriſ oſſa ſolo
Proxima ſuppoſito contingens umbria campo
Me genuit terriſ fertiliſ uberibuſ.

QVERITIS VNDE MIHI TOTIES
SCRIBANTVR AMORES

Vñ meuſ ueniat molliſ in ora liber
Non ij calliope nec hec mihi cantat apollo
Ingenium nobiſ ipa puella facit
Siue illam chois fulgentem incedē cogiſ
Hoc totum echoa ueſte uolumē erit.
Seu uidi ad frontem ſparſos errare capilloſ
Gaudet laudatiſ ire ſuperba comiſ
Siue lyre carmē digitiſ percuſſit eburniſ
Miramur faciliſ ut p̄mat arte manuſ
Seu cum poſcenteſ ſomnuſ declinat ocelloſ
Inuenio cauſaſ mille poeta nouaſ
Seu nuda erepto mecum luctatur amictu
Tum uō longaſ condimuſ iliadaſ
Seu quicquid fecit ſiue ē quodcumꝙ locuta
Maxima de nihilo naſcitur hyſtoria
Quod mihi ſi tantum mecenaſ fata dediſſet
Vt poſſem heroaſ ducē in arma manuſ
Non ego titanaſ canerem nō oſſam olimpo
Impoſitam ut celi pelion eſſ& iter
Nec ueterеſ thebaſ nec pergama nomī homeri
Xerſiſ imperio bina coiſſe uada
Regna ue p̄ma remi aut aīoſ cartaginiſ altē
Cimbrorumꝙ minaſ & bñ facta mari
Bellaꝙ reſꝙ tui memorarem ceſariſ: & tu
Ceſare ſub magno cura ſecunda fereſ

Nam quotienſ mutinā aut ciuilia bella philippoſ
Aut canerem ſicule claſſica bella fuge
Euerſoſq focoſ antique gentiſ etruſce
Et ptholomenei litora capta phari
Aut canerem ciprum et nilum cōtractuſ in urbe
Septem captiuuſ debiliſ ibat aquiſ
Aut regum auratiſ circumdata colla catenis
Actiaq in ſacra currere roſtra uia
Te mea muſa illiſ ſemper contexerit armiſ
Et ſumpta et poſita pace fidele caput
Theſeuſ infernis ſuperiſ teſtatur achilleſ
Hic ixionidem ille meneacidem.
Sed neq flegreoſ iouiſ encheladiſq tumultuſ
Intonet anguſto pectore callimacuſ
Nec mea conueniunt duro precordia uerſu
Ceſariſ in phrigioſ condere nomē auos
Nauita de uentiſ de thauriſ narrat arator
Enumerat mileſ uulnera paſtor oueſ
Noſ contra anguſto uerſanteſ prelia lecto
Qua pote quiſq in ea cōterat arte diem
Lauſ in amore mori lauſ altera ſi datur uno
Poſſe frui fruar ſoluſ amore meo
Si memini ſolet illa leueſ culpare puellaſ
Et totam ex elena non probat iliada
Seu mihi tangenda ſunt ſiue nouerce pocula phedre

pocula ꝑuingno nõ nocitura ſuo
S eu mihi circeo pereundum ẽ gramine ſiue
Colchiſ colchiaciſ urat aena focis
V na meos qm̃ ꝑdata ẽ femina ſenſuſ
Ex hac ducentur funera noſtra domo
O mneſ humanoſ ſanat medicina furoreſ
Soluſ amor morbi non amat artificem
T arda philotete ſanauit crura machaon
phenicis chiron lumina phillirideſ
Et deuſ extinctum creſiſ epidauruſ herbiſ
Reſtituit patriſ androgeona focis
M iſſuſ & emonia iuueniſ qua cuſpide uulnuſ
Senſerat hac ipã cuſpide ſenſit opẽ
H oc ſiquiſ uitium poterit mihi demẽ ſoluſ
Tantalea poterit tradẽ poma manu
Dolia uirgineiſ idem ille repleuerit urniſ
Nec tenera aſſidua colla grauẽtur aqua
I dem caucaſia ſoluet derupe promethi
Brachia & amedio pectore pellit auẽ
Q ncunq; igr̃ uitam mea fata repoſcent
Et breue in exiguo marmore nom̃ ero
M ecenaſ noſtre ſpeſ inuidioſa iuuẽte
Et uite & morti gloria iuſta mee
S ite forte meo ducet uia proxima buſto
Eſſeda celatiſ ſiſte britanna iugiſ

Taliaque illachrimans mutę iacet uerba fauille
Huic misero fatum dura puella fuit

Liber eram & uacuo meditabar uiuẽ lecto
At me composita pace fefellit amor
Cur hec in terris facies humana moratur
Iuppiter ignoro pristina furta tua
Fulua coma ẽ longeque manus & max̂ toto
Corpore & incedit uel ioue digna soror
Aut cum dulichia pallas spatiatur ad aras
Gorgonis anguifere pectus aperta comis
Qualis & ischomache lapithe genus herome
Centauris medio grata rapina mero
Mercurio satis fertur boboidos undas
Virgineum primo composuisse latus.
Cedite & diue quas pastor uiderat olim
Ideis tunicas ponẽ uerticibus
Hanc utinam faciem nolit mutare senectus
Et si cumee secula uatis agat
Vi nullum tibi dicebas non posse nocẽ
Existi cecidit spũs ille tuus
Vix unum potes infelix requiescẽ mensem
Et turpis dete iam liber alter erit
Querebam sicca si posset piscis arena
Nec solitus ponto uiuere toruus aper

A ut ego ſi poſſem ſtudiiſ vigilare ſeueriſ
  Differtur nunq̃ tollitur ulluſ amor
Nec me tam facieſ q̃uiſ ſit candida cepit
  Lilia nõ dña ſint magis alba mea
V meotica nix minio ſi certet hibero
  Vtq; roſe puro lacte notãt folię
Nec de more come per lenia colla fluẽteſ
  Non oculi geminę ſydã nostra faceſ
N ec ſi qua arabio lucet bonbice puella
  Non ſum de nihilo blanduſ amator ego
Q uantum qđ poſito formoſę ſaltat iacho
  Egit ut euãndeſ dux adrianna choroſ
E t q̃tum eolio cum temperat carmina plectro
  par agani ppeę ludẽ docta lire
E t ſua cum antiquę committit ſcripta corinnę
  carmina que quiuiſ nõ putat ęqua ſuiſ
N on tibi naſcenti p̃miſ mea uita diebuſ
  Arriduſ argutum sternuit omẽ amor
H ec tibi contulerit celeſtia munera diui
  Hec tibi ne matrem forte dediſſe puteſ
N on non humani partuſ ſunt talia dona
  Iſta decem menſeſ non peperẽ bona
G loria romaniſ una eſ tu nata puelliſ
  Romana accumbeſ p̃ma puella ioui
N ec ſemper nobiſcum humana cubilia uiſeſ

poſt helenam hec terris forma ſecunda redit
Hac ego nunc miser ſi flagret nostra iuuentus
pulchrius ac fuerat troya perire tibi
Olim mirabar quitanti ad pergama belli
Europe atq asie cā puella fuit
Nunc pari tu ſapiens et menelae fuisti
Tu quia poscebas tu quia lentus eras
Digna quidem facies pro qua uel obiret achilles
Vel priamus illi cā probanda fuit
Siquis uult fama tabulas aīi ire uetustas
Hic dominam exemplo ponat amāte mea
Siue illam experijs siue illam ostendet eois
Vret et eoos uret et experios
His saltem ut teneat iam finibus aut mihi siquis
Acrius ut moriar uenerit alter amor
Ac ueluti pmo taurus detractat arator
post uenit aſſueto mollis ad arua iugo
Sic pmo iuuenes trepidant in amore feroces
De hinc domiti post hec equa et iniqua ferūt
Turpia perpeſſus ē uates uincla melampus
cognitus iphidi subripuiſſe boues
Quem non lucra magis phereo formosa coegit
Mox amithaonia nupta futura domo

ita prius domine delicta queramus oportet

Sepe rogeſ aliquid ſepe repulſuſ eaſ
Et ſepe immeritoſ corrumpaſ dentibus ungueſ
Et crepitum dubio ſuſcitet ira pede
Nequicquam perfuſa meiſ unguenta capilliſ
Ibat et expenſo planta morata gradu
Non hic herba ualet non hic nocturna cytheiſ
Non per medeę gramina cocta manuſ
Quippe ubi nec cauſaſ nec apertoſ cernimuſ ictuſ
Vnde tamen ueniant tot mala ceca uia eſt.
Non eget hic mediciſ non lectiſ mollibuſ eger
Huic nullum celi tempuſ et aura nocet
Ambulat et ſubito miratur funuſ amici
Sic eſt incautum quicquid habet amor
Nam qui non ego ſum fallaci premia uati
Que mea non decieſ ſomnia uerſat anuſ
Hoſtiſ ſiquiſ erit nobiſ amet ille puellaſ
Gaudeat in puero ſiquiſ amicuſ erit
Tranquillo tuta deſcendiſ flumina cimba
Quid tibi tam parui litoriſ unda nocet
Alter ſepe uno mutat precordia uerbo
Altera uix ipſo ſanguine molliſ erit

Hoc uerum eſt tota te ferri cintia roma
Et non ignota uiuere nequitia
Hec merui ſperare dabiſ mihi perfida penaſ

Et nobis

Et nobis aquilo cyntia uentus erit
Inueniam tamen e multis fallacibus unā
Que fieri nostro carmine nota uelit
Nec mihi tam duris insultet moribus & te
Vellicet heu sero flebis amata diu
Nunc ē ira recens nunc ē discedē tpūs
Si dolor affuerit credite redibit amor
Non ita carpathie uariant aquilonib; unde
Nec dubio nubes uertitur atra noto
Q̄ facile irato uerbo mutantur amātes
Dum licet iniusto subtrahe colla iugo
Nec tu non aliquid sed p̄ma nocte dolebis
Omne in amore malum si patiare leue ē
At tu per domine iunonis dulcia iura
Parce tuis animis uita nocē tibi
Non solum thaurus ferit uncis cornib; hostē
Verum etiam instanti lesa repugnat ouis
Nec tibi periuro scindam de corpore uestes
Nec mea p̄clusas fregerat ira fores
Nec tibi cōnexos iratus carpere crines
Nec duris ausim ledē pollicib;
Rusticus hec aliquis tam turpia p̄lia q̄rat
Quoius nō edere circuiere caput
Scribam ig̃ quod nō unq̄ tua deleat etas
Cyntia forma potēs cyntia uerba leuis

Crede mihi q̃uis contempnas murmura fame
Hic tibi pallori cynthia uersus erit.,

Onita complebant ephoree Laidas ędes
Ad quoius iacuit grecia tota fores.
Turba menandree fuerat netaydos olim
Tanta in qua populus lusit ericthonius
Nec quę delectas potuit componē thebas
phyrne tam multis facta beata uiris
Quin ēt falsos fingis tibi sępe propinquos
obscula nec desunt qui tibi iura ferūt
Me iuuenum picte facies me nomina ledūt
Me tener incunis & sin̄ uoce puer
Me ledet simulata tibi dabit obscula mater
Me soror & cunqua dormit amica simul
Omnia me ledent timidus sum ignosce timori
Et miser intunica suspicor ēē uirum
His olim ut fama ē uitys ad p̄lia uētū ē
his troiana uides funera p̄ncipijs
Q̄ uario amplexu mutamus p̄lia q̄tum
obscula sunt labris nostra morata tuis
Non iuuat incęco uenerē corrump̄ē motu
Si nescis oculi sunt inamore duces
Ip̄e paris nuda fertur peryisse lacena
Cum menelao surgeret ethalamo.

Nudus et endimeon phebi p̄ſſiſſe ſororē
Dicitur et nudę cõcubuiſſe deę
Q̄ ſi pertendens aīo ueſtita cubares
Sciſſa ueſte meas experiere manus
Quin etiam ſi me ulterius prouexerit ira
Oſtendes matri brachia leſa tuę
Nec dum inclinatę prohibent te ludē mām̄ę
Viderit hoc ſiquam te peperiſſe pudet
Dum me fata ſinūt oculos ſatiemur amori
Nox tibi longa uenit nec reditura dies
Exemplo iunctę tibi ſint in amore columbę
Maſculus et totum femina coniugiū
Errat qui finē ueſani querit amoris
Verus amor nullum nouit habē modum
Terra prius falſo partu deludet amātes
Et citius nigros ſol agitabit equos
Fluminaq; ad caput incipiēt reuocare liquores
Aridus et ſicco gurgite piſcis erit
Quam poſſim noſtros alio transferre dolores
Huius ero uiuus mortuus huius ero
Q̄ mihi ſi tecum tales concedere noctes
Illa uelit uitę longus et annus erit
Si dabit hec multas fiam immortalis in illis
Nocte una quiuis uel deus eē pōt
Qualem ſi cuncti cuperent decurrē uitā

Et pſſi multo membra iacē mero
N on ferrum crudele foret neqꝫ bellica nauiſ
Nec nr̄a actiacum uerteret oſſa mare.
N ec totienſ proprijs circum oppugnata triumphiſ
Laſſa foret crineſ ſoluē roma ſuoſ
N ec certe merito poterunt laudare minoreſ
Leſerunt nullos pocula nr̄a deoſ
T u modo dum licet fructum ne flectē uitę
omnia ſi dederiſ obſcula pauca dabiſ.
A c ueluti folia arentiſ liquē coronas
Que paſſim calatiſ ſtrata natare uideſ
S ic nobiſ qui nunc magnū ſperamuſ amãteſ
Forſitam includet craſtina fata dieſ.

P Retor ab illiricis uenit modo cyntia terriſ
Maxima preda tibi maxima cura mihi
N on potuit ſaxo uitam poſuiſſe ceraunno
Ab neptunne tibi qualia dona darem
N unc ſine me plena fiunt cōuiuia mēſa
Nunc ſine me tota ianua nocte patet.
Q uare ſi ſapiſ oblataſ ne deſere meſſeſ
Et ſtolidum pleno uellere carpe pecuſ
Deinde ubi conſumpto reſtabit munē pauper
Dic aliaſ iterum nauiget illiriaſ
C yntia non ſequitur faſceſ nec curat honoreſ

Semper amatorum ponderat illa ſinuſ
At tu nunc nr̄o uenuſ o ſuccurre dolori
Rumpat ut aſſiduiſ membra libidinibuſ
Ergo muneribuſ quiuiſ mercatur amorē
Iuppiter indigna merce puella perit
Semper in oceanum mittit me querē gēmaſ
Et iubet ex ipo tollere dona tyro
Atq̧ utinam romę nemo eſſet diueſ et ipē
Straminea poſſet dux habitare caſa
Nunq̄ uenaleſ eſſent ad munuſ amice
Atq̧ una fieret cana puella domo
Non quia ſeptenaſ nocteſ ſeiuncta cubariſ
Candida tam phebo brachia fuſa uiro
Non quia peccarim te ſtorte ſed quia uulgo
Formoſiſ leuitaſ ſemper amica fuit
Barbaruſ excluſiſ agitat ueſtigia lumbiſ
Et ſubito felix nunc mea regna tenet
Aſpice quid doniſ erifile inuenit amoriſ
Arſeriſ et q̄tiſ nupta creuſa maliſ
Nulla ne ſedabit nr̄os iniuria fletuſ
Ā dolor hic uitijs neſcit ab eſſe ſuiſ
Tot iam abire dieſ cum me nec cura theatri
Nec tetigit campi nec mea menſa iuuat
At pudeat certe pudeat ni forte quod aiūt
Turpiſ amor ſurdiſ auribꝰ eſſe ſolet.

Cerne ducem modo qui fremitu cõpleuit inani
Actia damnatis equora militibus
Nunc infamis amor uersus dare terga carinis
Iussit & extremo querere in orbe fugam
Cesaris hec uirtus & gloria cesaris hec est
Illa qua uicit condidit arma manu
Sed quascunque tibi uestes quoscunque smaragdos
Quosque dedit flauo lumine crisolitos
Hec uideam rapidas in uacuũ ferre procellas
Que tibi terra uelim que tibi fiet aqua
Non semper placidus periuros ridet amãtes
Iuppiter & surda negligit aure preces
Vidistis toto sonitus percurrẽe celo
Fulmina que hetherea desiluisse domo
Non hec pleiades faciũt neque aquosus orion
Nec sic de nihilo fulminis ira cadit
Aspera centauros eadem demẽtia iussit
Frangẽ in aduersum pocula perithoum
Cur exempla petam graium tu criminis auctor
Nutritus duro Romule lacte lupe
Tu rapere intactas docuisti impune sabinas
Per te nunc rome quidlibet audet amor
Felix ameti coniux & lectus ulixis
Et quecunque ueri femina limẽ amat
Templa pudicitie quid opus statuisse puellis

Si quouis nupte quid libet esse licet
Que manus obscenas depinxit prima tabellas
Et posuit casta turpia uissa domo
Illa puellarum ingenuos corrumpit ocellos
Nequitieque sue noluit esse rudes
Ah gemat in terris ista qui protulit arte
Iurgia sub tacita condita letitia
Non istis olim uariabant tecta figuris
Tum paries nullo crimine pictus erat
Sed non immerito uelauit aranea fanum
Et mala desertos occupat herba deos
Quos igitur tibi custodes que limina ponam
Que numquam supra pes inimicus erat
Nam nihil inuite tristis custodia prodest
Quam peccare pudet cynthia tuta sat est
Nos uxor numquam numquam nos ducet amica
Semper amica mihi semper et uxor eris.

Gauisa est certe sublatam cynthia legem
Qua quondam edita flemus uterque diu
Ni nos diuideant quamuis deducere amantes
Non queat inuitos iuppiter ipse duos
At magnus cesar sed magnus cesar in armis
Deuicte gentes nil in amore ualent
Nam citius paterer caput hoc discedere collo

Q̃ poſſem nuptę perdere more faceſ
Aut ego tranſirem tua limina clauſa maritus
Reſpiciens udiſ prodita luminib;
At mea tum qualeſ caneret tibi tibia ſomnoſ
Tibia funeſta triſtior illa tuba

Vnde mihi patrijs gnatoſ p̄bere triumphiſ
Nulluſ de noſtro ſanguine mileſ erit
Q ſi uera meę comitarent caſtra puellę
Non mihi ſat magnuſ caſtoriſ ēēt equuſ
Hinc &enim tn̄ meruit mea gloria nom̄
Gloria ad hibernoſ nata boryſtenidaſ
Tu mihi ſola placeſ placeā tibi cynthia ſoluſ
Hic erit & patrio ſanguine pluriſ amor

ARipitur nobiſ iam p̄dem cara puella
Et tu me Lachrimaſ fundẽ amice uetaſ
Nullę inimicitię ſunt niſi amoris acerbę
Ipm̄ me iugula lenior hoſtiſ ero
Poſſum ego in alteriuſ poſitam ſpectare Lacerto
Nec mea dicetur que modo dicta mea ē
Omnia uertunt̃ certe uertunt̃ amãteſ
Vinceriſ aut uinciſ hec in amore rota ē
Magni ſępe duceſ magni cecidere tyranni
Et thebę ſteterant magnaq; troya fuit

Munera quāta dedi uel carmina qualia feci
  Illa tñ nunq̄ ferrea dixit amo
Ergo tam multoſ nimium temerariuſ annoſ
  Improba qui tulerim teq; tuamq; domū
Et qñ ne liber tibi ſum iuſſuſ anniſq;
  In noſtrum iacieſ uerba ſuperba caput
Sic ig̃ p̄ma moriere etate properti
  Sed morere interitu gaudeat illa tuo
Exagitet noſtroſ maneſ ſeptetur adumbraſ
  Inſultetq; rogiſ calcet et oſſa mea
Quid nō antigone tumulo boetiuſ hemon
  Corruit ipe ſuo ſauciuſ enſe latuſ
Et ſua commiſere permiſcuit oſſa puelle
  Qua ſiñ thebanam noluit ire domū
Sed non effugieſ mecū moriariſ oportet
  Hoc eodem ferro ſtillet uterq; cruor
Quiſ iſta mihi morſ ē in honeſta futura
  Morſ in honeſta quidem tu morie᷑ tamē
Ille etiam abrepta deſertuſ cōiuge achilleſ
  Ceſſare in tectiſ pertulit arma ſua
Viderat ille fugaſ tractoſ in litore achiuoſ
  Feruē et hectorea dorica caſtra face
Viderat informem multa patroclon harena
  Porrectum et ſparſaſ cede iacere comaſ
Omnia formoſum propter briſeida paſſuſ

Tantuſ in erecto ſeuit amore dolor
At poſtq̃ ſera captiua ẽ reddita pena
Fortem illum emonijs hectora traxit equiſ
Inferior multo cum ſim uel marte uel armiſ
Mirum ſi de me iure triumphat amor.,

Iste quod ẽ ego ſepe fui ſed ſorſ & in hora
Hoc ipo electo carior alter erit
Penolope poterat biſdenoſ ſalua ꝑannoſ
Viuẽ tam multiſ femina digna procaſ
Coniugium falſa poterat differre minerua
Nocturno ſoluenſ teſta diurna dolo
Viſura & q̃uiſ nunq̃ ſperaret ulixẽ
Illum expectando facta remanſit anuſ
Nec non exanimem amplectenſ briſeiſ achillẽ
Candida ueſana uerberat ora manu
Et dominum lauit moerẽs captiua cruẽtũ
Propoſitum fluuijs in ſimeonta uadiſ
Fedauitq̃ comaſ & tanti corpuſ achilli
Maximaq̃ in paruiſ ſuſtulit oſſa manu.
Cum tibi nec peleuſ aderat nec cerula mater
Schyria nec induo deidamia uiro
Tunc igitur tota gaudebat grecia natiſ
Tunc & felix inter & arma pudor
At tu nõ una potuiſti nocte uacare

Impia non unum ſola manẽ diem
Q uum & multo dixiſti pocula riſu
forſitan & de me uerba fuẽ mala
H ic & petitur qui te ꝑuſ ipẽ reliquit
Dij faciant iſto capta fruare uiro
H ec mihi uota tuam propter ſuſcepta ſalutẽ
Cum capite hoc ſtigię iampeterentur aquę
E t lectum flentes circum ſtaremuſ amici
Hic ubi tum proh dij perfida quiſue fuit
Q uid ſi longinquoſ retinerer mileſ ad indoſ
Aut mea ſiſtaret nauiſ in occeano
S ed nobiſ facile eſt uerba & componẽ fraudeſ
Hoc unum didicit femmina ſemper opuſ
N on ſic incerto mutantur flammine ſyrteſ
Nec folia hiberno tam tremefacta noto
Q̃ cito fęminea nõ conſtat fęduſ in ira
Siue ea cã grauiſ ſiue ea cã leuiſ
N unc qm̃ iſta placuit ſentẽtia cedam
Tela ꝑcor pueri promite acuta magiſ
F igite certanteſ at hanc mihi ſoluite uitã
Sanguiſ erit nobiſ max^a^ palma meuſ
S ydera ſt^t^ teſteſ & matutina pruina
Et furtim miſero ianua aperta mihi
T e nihil in uita nobiſ acceptiuſ unq̃
Nunc quoq; eriſ quiſ ſic inimica mihi

N ec domina illa meo pon& ueſtigia leto
Solus ero qm̄ nō lic& eē tuū
A tq̄ utinam ſi forte pios eduximus annos
Ille uir inmedio fiat amore Lapis
N on ob regna magis diris cecidē ſub armis
Thebani media nō ſin̄ matre duces
Qꝫ mihi ſi media liceat pugnare puella
Mortem ego nō fugiam morte ſubire tua.

S Ed tempus luſtrare aliis elicona choreis
Et campum emonio iam dare tempus equo
I am lib& et fortes memorare ad p̄lia turmas
Et romana mei dicē caſtra ducis
Qꝫ ſi deficiant uires audacia certe
Laus erit inmagnis & uoluiſſe ſat ē
A etas p̄ma canat ueneres extrema tumultus
Bella canā qn̄ ſcripta puella mea ē
N unc uolo ſubducto grauior procedere uultu
Nunc aliam citharam me mea muſa doc&
S urge aīa ex humili iam carmine ſumite uires
Pierides magni nunc erit oris opus
I am negat eufrates equitē poſt terga tueri
Parthorum & craſſos ſe tenuiſſe dol&
I ndia quis auguſte tuo dat colla triumpho
Et domus intacte te tremit arabię

E t ſiqua extremiſ telluſ ſe ſubtrahit oriſ
Sentiat illa tuaſ poſtmodo capta manuſ
H ec ego caſtra ſequar uateſ tua caſtra canẽdo
Magnuſ ſuanti hunc mihi fata diẽ
V t caput in magniſ ubi nõ ẽ tangẽ ſigniſ
ponitur hac imoſ añ cora pedeſ
S ic noſ nunc inopeſ laudiſ cõſcendẽ carm̃
pauperibuſ ſacriſ uilia thura damuſ
N ondum et aſcreoſ norunt mea carmina fonteſ
Sed modo ꝑmeſſi flumine lauit amor.

S cribant de te alij uel ſiſ ignota licebit
Ludet qui ſterili ſemina ponet humo
O mnia crede mihi tecum uno munera lecto
Aufert extremi funeriſ atra dieſ
E t tua tranſibit contemneſ oſſa uiator
Nec dicet cinis hic docta puella fuit.

Q uicunq; ille fuit puerum qui pinxit amorẽ:
Non ne putaſ miraſ hunc habuiſſe manuſ
s primum uidit ſĩ ſenſu uiuẽ amãteſ:
Et leuibuſ curiſ magna perire bona.
dem non fruſtra uentoſaſ addidit alaſ:
Fecit et humano corde uolare deum.
S cilicet alterna qñ iactamur in unda:

Nostraque nõ ullis ꝑmanet aura locis.
Et merito auratis manus ē armata sagiptis:
Et pharetra ex humero gnosia utroque iacet.
Ante ferit quoniam tuti q̄ cernimus hostē:
Nec quisq̄ ex illo uulnere sanus abit.
Inme tela manent: manet et puerilis imago.
Sed certe pennas perdidit ille suas.
Euolat ē nr̄o qm̄ de pectore nusq̄:
Assiduusque meo sanguine bella gerit.
Quid tibi iocundum ē siccis habitare medullis:
Si puer ē alio traice puella tuus.
Intactos isto melius temptare ueneno.
Non ego sed tenuis uapulat umbra mea:
Quam si perdideris: quis erit qui talia cãtet.
Hec mea musa leuis gloria magna tua ē.
Qui caput et digitos et lumina nigra puelle
Et canat: ut soleant molliter ire pedes.
Peruras tunc ille solet odisse puellas:
Deceptus qm̄ fleuit et ipē deus.
Quare te tibi sit tanti sidonia uestis
Ut timeas quotiēs nubilus auctor erit

MEntiri noctem promissis ducere amãtem
Hoc erit infectas sanguine habē manus
Horum ego sum uates quotiēs desertus amaras

Expleui noctes fractus utroq; toro
Vel tu tantalea mouearé ad flumina sorte
Vt liquor arenti fallat ab ore sitim
Vel tu sisiphios licet admirē labores
Difficile ut toto monte uolutet honus
Durius in terris nihil ē qđ uiuat amātem
Nec modo si sapias quod minus ēē uelis
Quem modo felicē inuidia admirātē ferebāt
Hunc decimo admittor uix ego quoq; diē
Nunc iacē & duro corpus iuuat impia saxo
Sumē & in nostras trita uenena manus
Nec licet in triuijs sicca requiescē luna
Aut per rimosas mittē uerba fores
Quod quāuis ita sit dominam mutare cauebo
Tum flebit cum in me senserit ēē fidē.

Assidue multis odium peperē querele
Frangitur in tacito femina sepe uiro
Siquid uidisti semper uidisse negato
Aut siquid doluit forte dolē nega
Quid si iam canis etas me caneret annis
Et facēt scissas languida ruga genas
At non titoni spernēs aurora senectā
Desertam eoa passa iacē domo ē
Illum sepe suis decedens fouit in undis

Q̃ p̄uſ ad iunctoſ ſedula lauit equos
Illum ad uicinoſ cum amplexa qeſcere indos
Maturoſ iterum ẽ queſta redire dieſ
Illa deoſ currum cõſcendẽſ dixit iniquos
Inuitum & terriſ p̄ſtitit officium
Qua maiora ſeniſ titoni gaudia uiui
Q̃ grauiſ amiſſo memnone luctuſ erat
Cum ſene non puduit talem dormire puellã
Et canẽ totienſ obſcula ferre comẽ
At tu & iuuenem odiſti me pfida quẽ ſis
Ipã anuſ aut longa curua futura die
Quin ego deminuo curam qđ ſepe cupido
huic maluſ eẽ ſolet qui bonuſ an̄ fuit
Hunc & infectoſ demtaſ imitare britãnos
Ludiſ & extremo tinta nitore caput
Ut natura dedit ſic omniſ recta figura ẽ
Turpiſ romana belgicuſ ore color
Illi ſub terriſ fiant mala multa puelle
Que merita ſuaſ uertit inepta comaſ
Deme mi certe poteriſ formoſa uideri
Mi formoſa ſatiſ ſi modo ſepe uenis
An ſi ceruleẽ quedam ſua tempora fuco
Tinxerit: idcirco cerula forma bona ẽ
Cum tibi nec frater nec ſit tibi filiuſ ulluſ
frater ego et tibi ſim filiuſ uniuſ ego

Iſte tuus ſemper tibi ſit cuſtodia lectus
Nec nimis ornata fronte ſedẽ uelis
Credam ego narranti noli cõmittẽ fame
Et terram tumor tranſilit & maria.

Et ſi me inuito diſcedis cynthia roma
Letor q ſine me deuia rura colis
Nullus erit caſtis iuuenis corruptor in agris
Qui te blanditijs non ſinat eẽ probam
Nulla neq ante tuas orietur rixa feneſtras
Nec tibi clamate ſomnus amarus erit
Sola eris & ſolos ſpectabis cynthia mõtes
Et pecus & fines pauperis agricole
Illic te nulli poterunt corrumpẽ ludi
Fanaq peccatis plurimã caſa tuis
Illic aſſidue tauros ſpectabis arãtes
Et uitem docta ponẽ falce comã
Atq ibi rara feres inculto thura ſacello
Hedus ubi agreſtis corruet añ focos
Protinus & nuda choreas imitabẽ ſura
Omnia ab externo ſint modo tuta uiro
Ipſe ego uenabor iam nunc mea ſacra diane
Suſcipẽ & ueneri ponẽ uota iuuat
Incipiam captare feras & reddẽ pinu
Cornua & audaces ipſe mouẽ canes

N on tamē ut uaſtoſ auſim temptare leoneſ
  Aut celer agreſteſ comminuſ ire ſueſ
N ec igitur mihi ſit leporeſ audacia molleſ
  Excipē & ſtricto figere auem calamo
Q ua formoſa ſuo deumctuſ flumina luco
  Ingerit & niue-oſ abluit unda boueſ
T u quotiēſ aliquit conabē uita memēto
  Venturum paucis me tibi luciferiſ
S ic me nec ſole poterunt auertē ſilue
  Nec uaga muſcoſis flumina fuſa iugiſ
Q uē ego in aſſidua mutē tua nomina lingua
  Abſenti nemo nō nocuiſſe uelit

Q vid fleſ abducta grauiſ briſeide quid fleſ
  Anxia captiua triſtiuſ andromacha
Q uid ue mea de fraude deoſ inſana fatigaſ
  Quid queriſ noſtram ſic cecidiſſe fidem
N on tam nocturna uolucriſ funeſta querela
  Actīa cecropijs obſtrepit infolijs
N ec tantum niobe biſ ſex ad buſta ſuperbe
  Sollicito lachrimaſ def luit aſyphilo
M e licet eratiſ aſtringant brachia nodiſ
  Sint mea uel danai condita membra ſolo
I nte ego & eratas rumpā mea uita catenaſ
  ferratam danaeſ traſiliamqꝫ domū

Dete quodcunq; ad ſurdaſ mihi dicitur aureſ
Tu modo ne dubita de grauitate mea
Oſſa tibi iuro per matriſ & oſſa parentiſ
Si fallā cinis heu ſit mihi uterq; grauiſ
Me tibi ad extremaſ manſurum uita tenebraſ
Amboſ una fideſ auferet una dieſ
Q̄ ſi nec nomē nec me tua forma teneret
Poſſet ſeruitium mite tenē tuū
Septima iam plene deducit orbita lune
Cum de me & te compita nulla tacēt
Interea nobiſ nō unq̄ ianua molliſ
Non unq̄ lecti copia facta tui
Nec mihi muneribuſ nox ulla ē empta beatiſ
Quicqd eram hoc animi grā magna tui
Cum te tam multi peterent tu me una petiſti
Poſſum ego nature nō meminiſſe tue
Tum me uel tragice ueſtiſ erinneſ & me
Inferno damneſ eace iudicio
Atq; inter titij uolucreſ mea pena uagetur
Tumq; ego ſiſyphio ſaxa labore gerā
Nec tu ſupplicibuſ ſiſ me uenerata tabelliſ
Vltima taliſ erit que mea p̄ma fideſ
Hoc mihi perpetuo iuſ ē quod ſoluſ amator
Nec cito deſiſto nec temere incipio.

H q̄tum deme panthi tibi pagina finxit
Tantum illi panto neſcit amica uenuſ
S ed tibi iam uideor dodona uerior augur
Vxorē ille tuuſ pulcher amator hēt
T ot noctes periere nihil pudet aſpice cātat
Liber tu nimium credula ſola iaceſ
E t nunc inter eoſ tu ſmo tu ille ſuperbuſ
Dicit ſe inuito ſepe fuiſſe domi
D iſpeream ſi quicq̄ aliud q̄ gloria dete
Queritur haſ laudeſ ille maritus habet
C olchida ſic hoſpeſ quondam decepit Iaſon
Eiecta ē tenuiſ nanqꝫ creuſa domo
S ic adulichio iuuene ē eluſa calipſo
Vidit amatorem pandere uela ſuum
A h nimium facileſ aurem p̄bē puellę
Diſcite deſerte nō temere ēē bone
H uic quoqꝫ qui reſtat iam p̄dem querit alter
Experta in primo ſtulta cauē poteſ
N oſ quocunqꝫ loco noſ omni tempore tecū
Siue egra pariter ſiue ualente ſumuſ.

cis heremi multaſ pariter placuiſſe puellaſ
Sciſ mihi demophoon multa uenire mala
N ulla meiſ fruſtra luſtrantur compita plātiſ
O nimiſ exitio nata theatra meo

Sine aliquis.

Siue aliquiſ molli deducit candida geſtu
Brachia ſeu varioſ incinit ore modoſ
Interea noſtri querunt ſibi uulnuſ ocelli
Candida nō recto pectore ſiqua ſedet
Siue uagi crineſ puriſ infontibꝫ errāt
Indica quos medio uertice gēma tenet
Que ſi forte aliquid uultu mihi dura negarat
Frigida detota fronte cadebat aqua
Queriſ demophoon cur ſim tam molliſ in omneſ
Quid queriſ quare nō hēt ulluſ amor
Cur aliquiſ ſacriſ laniat ſua brachia culteriſ
Et frigiſ inſanoſ ceditur ad nūos
Vnicuiqꝫ dedit uitium natura creato
Mi fortuna aliquid ſemꝑ amare dedit
Me licet et thamire cantoriſ fata ſequātur
Nunq̄ ad formoſaſ inuide cecuſ ero
Sed tibi ſi exileſ uideor tenuātur artuſ
Falleriſ aut unq̄ ē culta labore uenuſ
Percutere licet ſepe ē experta puella
Officium tota nocte ualē meū
Iuppiter almenee geminaſ requieuerat arctoſ
Et celum noctu biſ ſine rege fuit
Nec tn̄ idcirco languēs ad flumina uenit
Nullaſ amor uireſ eripit ipē ſuaſ
Quid cum ē complexu briſeidos iret achilleſ

Non fugē minus tessala tela friges
Quid ferus andromache lector cum surgeret hector
bella micenee nō timuē vates
Ille uel hic classes poterat uel perdē muros
Hic ego pellides hic ferus hector ego
Aspice uti celo modo sol modo luna ministrex
Sic & nobis una puella parū ē
Altera me cupidis teneat foueatq lacertis
Altera sign̄ non sinat ēē locum
Aut si forte irato mēsit facta ministro
vt sciat ēē aliam que uelit ēē mea
Nam melius duo defendunt retinacula nauī
Tutius & geminos anxia mater alit
Aut si es dura nega sin es nō dura uenito
Quid iuuat & nullo ponē uerba loco
Hic unus dolor ē ex omnib; acer amāti
Speranti subito siqua uenire negat
Quanta illum toto uersant suspiria lecto
Cur recipi que non nouerit ille uetat
Et rursus puerum querendo audita fatigat
Quem que scire timet querē plura iubet.

Qui fuit indocti fugienda & semita uulgi
Ipsa petita lacu nunc mihi dulcis aqua ē
Ingenuus quisq alterius dat munera suo

Vt promissa suę uerba ferat dominę
Et querit toties que nam nunc porticus illā
Integit & campo quo mouet illa pedes
Deīn ubi pertuleris quos dicit fama labores
Herculis ut scribat muneris & quid h̄s
Cernē uti possis uultum custodis amari
Captus & immunda sepe latere casa
Quā care semel in toto nox uertitur anno
Ah pereant si quos ianua clausa iuuat
Contra reiecto que libera uadit amictu
Custodum & nullo septa timore placet
Qui sepe immundo sacra teritur uia socco
Nec sinit eē moram si quis adire uelit
Differet hec numq̄ nec posset garula qđ te
Astrictus ploret sepe dedisse pater
Nec dicet timeo propera iam surgē queso
Infelix odie uir mihi rure uenit
Et quas eufrates & quas mihi misit orōtes
Me capiam nolim furta pudica tori
Libertas qm̄ nulli iam restat amāti
Nullus liber erit si quis amare uelit.

Tu loqueris cum sit iam noto fabula libro
Et tua sit toto cynthia lecta foro
Qui nō his uerbis aspergat tempora sudor

Aut pudor ingenuus aut reticendus amor
Q si tam facilis spirare& cynthia nobis
Non ego nequitie dicerer eẽ caput
Nec sic per totam infamis traducerer urbẽ
Vrerer & q̃uis nomine uerba darẽ
Quare ne tibi sit mirum me querẽ iubes
parcius infamat nõ tibi cã leuis
Et modo pauonis caude fabella superba
Et manibus dura frigus habẽ pila
Et cupit iratum talos me poscere eburnos
Queq; nitent sacra uilia dona uia
Ah peream sime ista monẽt dispendia sime
Fallaci dñe iam pate& eẽ locum
Hoc erat inp̃mis qđ me gaudere iubebas
Tam te formosam nõ pude& eẽ leuẽ
Vna aut altera nox non dum ẽ in amore pacta
Et dicor lecto iam grauis eẽ tuo
Me modo laudabas & carmina nrã legebas
Ille tuus pennas tam cito uertit amor
Contendat mecum ingenio cõtendat & arte
Inp̃mis una distat amare domo
Si libitum tibi erit lernas pugnet ad ydras
Et tibi ab experio mala dracone ferat
Terra uenena libens & naufragas ebibat undas
Et nunq̃ pro te denege& eẽ miser

Quoſ ut immobiſ uita experiare laboreſ
  Iam tibi de timidiſ iſte proteruuſ erit
Qui nunc in tumiduſ iactando uenit honorẽ
  Diſcidium nobiſ proximuſ annuſ erit
At me nõ etaſ mutabit tota ſybille
  Non labor alcide nõ niger ille dieſ
Tu mea componeſ & diceſ oſſa properti
  Hec tua ſunt heu heu tu mihi certuſ eraſ
Certuſ eraſ heu heu quãuiſ nec ſanguine auito
  Nobiliſ & quãuiſ nauita diueſ eraſ
Nil ego nũc patiar nunq̃ me iniuria mutat
  Ferre ego formoſam nullũ oniſ ẽẽ puto
Credo ego non paucaſ iſta periiſſe figura
  Credo ſed multos nõ habuiſſe fidem
Paruo dixit ſpatio minoida theſeuſ
  Phyllida demophoon hoſpeſ uterq; maluſ
Iam tibi iaſonia nota ẽ medea carina
  Et modo ſuato ſola relicta uiro
Dura ẽ que multiſ ſimulatũ fingit amorẽ
  Et ſepe pluſ uni ſi qua parare põt
Noli nobilibuſ noli conferre beatiſ
  Vix uenit extremo qui legat oſſa die
Hi tibi noſ erimuſ ſed tu potiuſ p̃cor ut me
  Demiſſiſ plangas pectora nuda comiſ.

u Nica nata meo pulcherrima cura dolori
Excludit q[uonia]m ſors mea ſepe ueni
Iſta meiſ fiet notiſſima forma libelliſ
Calue tua uenia pace catulle tua
Mille depoſitiſ annoſuſ ſecubat armiſ
Grandeuiq[ue] negant ducere aratra boueſ
Puteris et in uacua requieſcit nauiſ arena
Et uetuſ in templo bellica palma uacat
At me ab amore tuo deducet nulla ſenectuſ
Siue ego titonuſ ſiue ego neſtor ero
Non ne fuit ſatiuſ duro ſeruire tyranno
Et gemere in tauro ſeue perille tuo
Gorgoniſ et ſatiuſ fuit adureſcere uultu
Caucaſeaſ et iam ſi pateremur aueſ
Sed tamen obſiſtam teritur rubigine mucro
Ferreuſ et paruo ſepe liquore ſilex
At nullo domine teritur ſublimine amor q[ui]
Reſtat et immeritaſ ſuſtinet aure minaſ
Ultro contemptuſ rogat et peccaſſe fatet[ur]
Leſuſ et inuitiſ ipſe redit pedib[us]
Tu quoq[ue] qui pleno faſtuſ aſſumiſ amore
Credule nulla diu femina ponduſ h[abe]t
An quiſq[uam] in medijs perſoluit uota procelliſ
Cum ſepe in portu fracta carina natet
Aut p[ri]uſ infecto depoſcit p[re]mia curſu

Septima q̄ metā triuerit an̄ tota
Mendaceſ ludunt flatuſ in amore ſecundo
Si qua uenit ſero magna ruina uenit
Tu tamē interea q̄uiſ te diligat illa
In tacito cohibe gaudia clauſa ſinu
Nanq3 in amore ſuo ſemper ſua maxima cuiq3
Neſcio quo pacto uerba nocē ſolent
Q̄uiſ te p̄ſepe uocet ſemel ire memēto
Inuidiam qd̄ hēt non ſolet eē diu
At ſi ſecla forent antiquiſ grata puelliſ
Eſſem ego quod nunc tu tempore uincor ego
Non tamē iſta meoſ mutabunt ſecula moreſ
Vnuſquiſq3 ſua nouerit ire uia
At uoſ qui officia in multoſ reuocatiſ amoreſ
Q̄tum ſi cruciat lumina ueſtra dolor
Vidiſtiſ pleno tenerā candore puellā
Vidiſtiſ fuſco ducit uterq3 color
Vidiſtiſ quondam argiua prodire figura
Vidiſtiſ noſtraſ utraq3 forma rapit
Illaq3 plebeo uel ſit ſandiciſ amictu
Hec atq3 illa mali uulneriſ una uia
Cum ſatiſ una tuiſ inſomnia portet ocelliſ
Vna ſit & quiuiſ femmina multa mala.

Vidi te inſomniſ fracta mea uita carina

Ionio laſſaſ ducere rore manuſ
Et quecunq; in me fueraſ mētita fateri
Nec iam humore graueſ tollē poſſe comaſ
Qualem purpureiſ agitatam fluctibuſ hellē
Aurea quam molli tergore uexit ouiſ
Quam timui ne forte tuum mare nomē haberet
Atq; tua labenſ nauita fleret aqua
Que tum ego neptunno que tū cum caſtore fratri
Queq; tibi excepi iam dea leuchotoe
At tu uix p̃maſ extollēs gurgite palmas
Sepe meū nomē iam peritura uocas
Q si forte tuos uidiſſet glaucuſ ocellos
Eſſes ionij facta puella mariſ
Et tibi ob inuidiā nereideſ increpitarēt
Candida niſee cerula cimothoe
Sed tibi ſubſidio delphinū currē uidi
Qui puto arioniam uexerat an̄ lyrā
Iamq; ego conabar ſummo me mictē ſaxo
Cum mihi diſcuſſit talia uiſa metuſ
Nunc admirentur q tam mihi pulchra puella
Seruiat et tota dicar in urbe potēs
Non ſic cābiſe redeāt et flumina croſi
Dicat de noſtro ſurge poeta toro
Nam mea cum recitat dicit ſe odiſſe beato
Carmina tam ſancte nulla puella colit

Multum in amore fideſ multum cõſtantia prodeſt
  Qui dare multa pōt multa & amare pōt
Seu mare per longum mea cogitet ire puella
  Hanc ſequar & fideſ una aget aura duos
Unum lituſ erit ſopitiſ unaque tecto
  Arbor & ex una ſepe bibemuſ aqua
Et tabula una duoſ poterit cõponere amãteſ
  prora cubile mihi ſeu mihi puppis erit
Omnia perpetiar ſeuuſ licet urgeat euruſ
  Velaque incertum frigiduſ auſter aget
Quicunque & uẽti miſerum uexaſtiſ ulixẽ
  Et dariaũ euboicon litore mille rate
Et qui mouiſtiſ duo litora cũ ratiſ argo
  Dux erat ignoto miſſa columba mari
Illa meiſ tantum non unq̃ deſit ocelliſ
  Incendat nauẽ iuppiter ipſe licet
Certe iſdem nudi pariter iactabimũ oriſ
  Me licet unda ferat te modo terra regat
Sed non neptunnuſ tanto crudeliſ amori
  Neptunnuſ fratri par in amore ioui
Teſtiſ armione latices cum ferret in aruiſ
  Complexa & lerne pulſa tridente paluſ
Iam deuſ amplexu uoto perſoluit at illi
  Area diuinaſ urna profudit aquaſ
Crudelem & boream rapto orythia negauit

Hic deuſ & terraſ & maria alta domat
Crede mihi & nobiſ miteſcet ſylla nec unq̄
Alternate vorans vaſta caribdiſ aqua
I pāq; ſydera erunt nulliſ obſcura tenebriſ
Puruſ & orion puruſ & eduſ erit
Q mihi ſi ponenda tuo ſit corpore uita
Exituſ hic nobiſ non inhoneſtuſ erit.,

E tuoſ incertam mortaleſ funeriſ horam
Queritiſ & qua ſit morſ aditura uia
Queritiſ & celo phenicum inuenta ſereno
Que ſit ſtella homini cōmoda queq; mala
Seu pedibuſ parthoſ ſequim̄ ſeu claſſe britanos
Et mariſ & terre ceca pericla uie
Rurſuſ & obiectum fletuſ capiti ēē tumultū
Cum mavors dubiaſ miſcet utraſq; manuſ
Preterea domib; flamā domib; q; ruinas
Heu ſubeant labriſ pocula nigra tuiſ
Soluſ amanſ nouit qn̄ periturus & aqua
Morte: neq; hunc boree flabra nec arma timet
Iam licet & ſtigia ſedeat ſub arundine remex
Cernat & inferne triſtia uela ratiſ
Si modo clamantiſ reuocauerit aura puelle
Conceſſum nulla lege redibit iter.,

Vppiter affectę tandem miſerē puellę
Tam formoſa tuū mortua crimē erat
Venit .n. tempuſ quo torriduſ extuat aer
Incipit & ſicco feruē terra cane
Sed nec tam ardoriſ culpa ē nec crimina cęli
Qz totienſ ſanctaſ nō habuiſſe deaſ
Hoc perdit miſeraſ hoc perdit añ puellaſ
Quicq̃ iuratum uētuſ & unda rapit
Non ſibi collatam doluit uenuſ illa per eque
proſe formoſis inuidioſa dea ē
An contempta tibi iunoniſ templa pelaſgę
palladiſ aut oculos auſa negare bonos
Semper formoſe non noſtiſ parcē uerbis
Hoc tibi for[b]ma nocēſ hoc tibi lin[a]gua dedit
Sed tibi uexatę per multa pericula uitę
Extremo uenit mollior hora die
Io uerſa caput primo mugiuerat annos
Nunc dea que nili flumina uacca bibit
Ino ēt p̄ma terriſ ętate uagata ē
Hanc miſer implorat nauita leuchotoē
Andromade monſtriſ fuerat deuota marinis
Hec eadem perſei nobiliſ uxor erat
Caliſto archadios errauerat urſa per agros
Hęc natura ſuo ſydere uela regit
Quod ſi forte ſibi properarēt fata quietem

Illa ſepulture fata beata tue
Narrabis ſemel equo ſit formoſa periclo
Credet et illa ſuo docta puella malo
Et tibi meonias inter heroidas omnis
primus erit nulla non tribuente locus
Nunc utrumque potes fato gere ſaucia morē
Et deus & durus uertitur ipſe dies
Hoc tibi uel poterit cōiux ignoſcē iuno
Frangitur & iuno ſiqua puella perit
Deficiunt magico torti ſub carmine rombi
Et iacet extincto laurus aduſta foco
Etiam luna negat totiēs deſcendere celo
Nigraque funeſtum condidit omē auis
Vna ratis fati noſtros portabit amores
Cerula ad infernos uerificata lacus
Si non unius queſo miſerē duorum
Viuam ſi uiuet ſi cadet illa cadam
Pro quibus optatis ſacro me carmine damno
Scribam ego per magnū ſalua puella iouē
Ante tuosque pedes illa ipſa operata ſedebit
Narrabitque ſedens longa pericla ſua
Hec tua perſefone maneat clementia nec tu
perſephone cōiux ſeuior eē uelis
Sunt apud infernos tot milia formoſarū
pulchra ſit in ſuperis ſi licet una locis

V obiſcum ē iope uobiſcum cādida cydro
Vobiſcum europe nec proba paſiphe
E t quod troia tulit uet⁊ & q̄ achaia formaſ
Et phebi & priami diruta regna ſenis
E t quecumq; erat innumero romana puella
Occidit has omneſ ignis auarus hēt
N ec forma eternum cuiq̄ nec fortuna ꝑennis
Longius aut propius mors ſua queq; manet
T u qm̄ es mea lux magno demiſſa periclo
Munera diane debita redde choros
R edde et excubias diue nunc ante iuuēce
Votiuas noctes & mihi ſolue decem

E xterna mea lux cum paſtu nocte uagarer
Nec me ſeruo⁊ duceret ulla manus
O buia neſcio quot pueri mihi turba minuta
venerat hoc uetuit menumerare timor
Quo⁊ dij faculas alij retinere ſagittas
pars & uiſa ē uincla parare mihi
S ed nudi fuerāt quorum laſciuior unus
Arripite hunc inquit nā bene noſtis eū
h ic erat hunc mulier nobis irata locauit
Dixit & in collo iam mihi nodus erat
H ic alter iubet inmedium propellē & alter
Intereat qui nos non putat ēē deos

H ec te non meritum totis expectat in horas
At tu nescio quas queris inepte fores
Q uecum Sydonie nocturna ligamina mitre
Solverit atq oculis moverit illa graves
A fflabunt tibi nō arabum de gramine odores
Sed quos ipē suis fecit amor manibꝫ
P artite iam fratres iam certos spondet amores
Et iam ad mandatam venimus ecce domū
A tq ita me in lecto duxerunt rursus amictu
I nunc & noctes disce manē domi
M ane erat & volui si sola quiesceret illa
Visere at in lecto cynthia sola fuit
O bstupui nō illa mihi formosior unq̄
Visa neq ostrina cum fuit in tunica
I bat & hinc caste narratam somnia vaste
Neu sibi neu vellet que nocitura forēt
T alis visa mihi somno demissa recenti
Heu q̄tum per se candida forma valet
Q uid tu matutinus ait speculator amice
Me similem vestris moribus eē putas
N on ego tam facilis sat erit mihi cognitus unus
Vel tu vel siquis verior eē pōt
A pparēt non ulla toro vestigia p̄sso
Signa voluptatis nec iacuisse duos
A spice ut in toto nullus m̄ corpore surgat

Spūs admisso notus adulterio
Dixit & opposita propellēs sauia nr̄a
proxilit in saxa nixa pedem solea·
Sic ego tam sancti custode recludor amoris
Ex illo felix non mihi nulla fuit·

Quo fugis ah demēs nulla ē fuga tu licet unq̄
Ad tanaim fugias usq3 sequetur amor
Non si pegaseo ueteris in aere dorso
Nec tibi si persei mouerit ala pedes
Vel si te secte rapiāt talaribus aure
Nil tibi mercurij proderit alta uia
Instat semper amor super caput instat amāti
Et grauis ipē super libera colla sedet
Excubat ille acer custos & tollere nunq̄
Te patietur humo lumina capta florēs semel
Et iam si pectes deus exorabilis ille ē
Si modo presentis uiderit eē p̄ces
Ista senes licet accusent cōuiuia duri
Nos modo propositum uita teramus iter
Illoꝝ antiquis honerentur legib3 aures
Hic locus ē inquo tibia docta sones
Que nō iure uado meandri iacta natasti
Turpia cum faceret palladis ora tumor
Nunc iam dura paras phrigias nūc ire p̄ undas

Et petere hircani litora nota mariſ
S pargẽ & alterna communeſ cede penateſ
Et ferre ad patrios p̄mia digna lareſ
V na contentum pudeat me uiuẽ amica
Hoc ſi crimẽ erit crimẽ amoriſ erit
M i nemo obiciat libeat tibi cynthia mecũ
Roſcida muſcoſiſ antra tenẽ iugiſ
I llic aſpicies ſcopuliſ herẽ ſororeſ
Et cantare antiqui dulcia furta iouiſ
V t ſemele ẽ combuſtiſ ut ẽ deperditus io
Deniqꝫ ut ad troye tecta uolarit auiſ
Q ſi nemo extat qui uicerit alitoſ arma.
Communiſ culpe cur reuſ uniſ agor
N ec tu uirginibꝫ reuerẽtia moueriſ ora
Hic quoqꝫ nõ neſcit quid ſit amare chorus
S i tam̄ oeagri quedam compſſa figuro
biſtonij olim rupibꝫ accubuit
H ic ubi me p̄ma ſtatuẽt in parte choreẽ
Et mediuſ doctaſ cuſpide bachuſ erit
T um capiti ſacroſ patiar pendere chorymboſ
Nam ſine te noſtrum nõ ualet ingeniũ

Q ueriſ cur uernam tibi tardior aurea phebi
porticuſ a magno ceſare aperta fuit
T anta erat in ſpẽm p̄eniſ digeſta columbiſ

Interquaſ danai femina turba ſenis
Hic equidem flebo uiſu mihi pulchrior ipō
Marmoreuſ tacita cām hiare lyra
A tqꝫ aram circum ſteterunt armēta micenis
Quatuor artificiſ uiuida ſigna boueſ
Tum medio claro ſurgebat marmore templum
E pria phebo cariuſ ortigia
Et quo ſoliſ erat ſupꝰ faſtigia curri
E ualue libici nobile dentiſ opuſ
Altera deiectos parnaſi uertice gallos
Altera merebat funera tantalidiſ
Dein̄ inter matrē deuſ ipē interqꝫ ſororē
pinthiuſ in longa carmina ueſte ſonat
Qui uolet iſ peccat qui te nō uiderit erga
Non cupiet facti crimina lum̄ hn̄t
Nan quid p̄neſti dubiuſ o cynthia ſorteſ
Quid petiſ oeti menia lethogoni quor
Cur uatem herculeuſ deportant eſſeda tibur
Appia cur totiēſ te uia ducit anū
Hoc ut̄ ſpatiē loco qd̄cumqꝫ uocabiſ
cynthia ſꝫ tibi me credere turba uetat
Cum uidet accenſiſ deuotā curreret ędiſ
Innemuſ & triuie lumina ferre deę
S cilicet umbroſiſ ſordet ponpeia columniſ
porticuſ auleiſ nobiliſ attatijs

Et creber pariter platanis urgẽtibus ordo
Flumina sopito queq3 marone cadunt
Et leuiter nymphis tota crepitãtibus urbẽ
cum subito triton ore recõdit aquã
Falleris ista tui furtum uia mostrat amoris
Non urbem demẽs lumina nostra fugis
Nil agis insidias inme cõponis inanes
Tendis iners docto retia nota mihi
Sed de me minus ẽ fama & iactura pudice
Tanta ẽ misere q̃ta meroris erit
Nuper .n. de te nostra me ledit ad aures
Rumor & in tota non bonus urbe fuit
Sed tu non debes inimice credẽ lingue
Semper formosis fabula pena fuit
Non tua dephenso damnata ẽ fama ueneno
Testis eris putas phebe uidẽ manus
Sin aũt longo nox una aut altera lusu
consumpta ẽs nõ me crimina parua mouẽt
Tyndaris externo patriã mutauit amore
Et sin decreto una reducta domũ ẽ
Ipã uenus q̃uis corrupta libidine matris
Ne minus incelo semp̃ honesta fuit
Q̃uis ida parim pastorẽ dicat amasse
Atq3 inter pecudes accubuisse deam
Hoc & amadriadum spectauit turba soror.

Sillenique senis & pater ipē chori
Cum quibus ideo legisti poma sub antro
Supposita excipiens naica dona manu
An quisq̄ ex tanto struporum examine querit
Cur hec tam dives quis dedit unde dedit
O nimium n͞ro felicem tempore romā
Si contra mores una puella facit
Hec eadem an͞ illam impune & lesbia fecit
Que sequitur certe ē invidiosa nimis
Qui querit tacios veteres durosque sabinos
Hic posuit nostra nuper in urbe pedē
Tu prius & fluctus poteris siccare marinos
Altaque mortali deligere astra manu
Q͞ facere ut nostre nolint peccare puelle
Hic mos saturno regna tenente fuit
Et cum deucalionis aque fluxere p orbem
Et post antiquas deucalionis aquas
Dic mihi quis potuit lectum servare pudicū
Que dea cum solo vivere sola deo
Uxorem quandam magni minois ut aiunt
Corrupit torvum candida forma bovis
Nec minus erato dampne circundata muro
Non potuit magno casta negare iovi
Q si tu graias tuque es imitata latinas
Semp vive meo libera iudicio.

Riſtia iam redeunt iterum ſolemnia nobiſ
Cynthia iam nocteſ ē operata decem
A tq; ut pereat nilo qua ſacra repẽte
Miſit matroniſ machiſ auſoniys
Que dea tum cupidos totienſ diuiſit amãteſ
Quecumq; illa fuit ſemp amara fuit
Tu certe iouiſ occultiſ in amoribuſ io
Senſiſti multaſ quid ſit inire uias
Cum te habẽ iuſſit puellam cornua iuno
Et pecoriſ duro perdẽ uerba ſono
Ah quotiẽs querniſ legiſti frondib; ora
Manxiſti ſtabiliſ abdita paſta tuiſ
An quoniam agreſtem detraxit abore figurã
Iuppiter id circo facta ſuperba dea ē
An tibi non ſatiſ ē fuſis egiptuſ alumpniſ
Cur tibi tam longa roma petita uia ē
Quid ue tibi prodeſt uiduas dormire puellas
Sed tibi crede mihi cornua rurſuſ erunt
Aut nos ē noſtra te ſeua fugabimuſ urbe
Cum tiberi nilo grã nulla fuit
At tu que noſtro nimium dolore placata eſ
Noctib; hiſ uacui ter faciamuſ iter
Non audis & uerba ſeniſ me ludẽ cum iam
Flectant Icarei ſidera tarda boueſ

Lenta bibis.

Lenta bibis medice nequeunt te frangẽ nocteſ
An non dum ẽ taleſ mittera lapſa manuſ
Ah pereat quicumq; merachas repperit uuas
Corrupitq; bonaſ nep · · p̄muſ aquaſ
I care cicropijs merito iugulate coloniſ
panpineuſ noſti q̃ ſit amaruſ odor
Tu quoq; Erritio uino centaure periſti
Nec nõ iſmario tu poliphemе mero
Vino forma perit uino corrumpitur etaſ
Vino ſepe ſuum neſcit amica uirum
Me miſerum ut multo nihil ẽ mutata lieo
Iam bibe formoſa eſ nil tibi uina nocẽt
Cum tua demiſſa perpendẽt in pocula ſ̃ta
Et mea deducta carmina uoce legiſ
Largiuſ effuſo madeat tibi menſa falerno
Spumet & aurato molliuſ in calice
Nulla tñ lecto recipit ſe ſola libenter
Eſt quiddam quod uos querẽ cogit amor
Semper in abſenteſ felicius eſtuſ amanteſ
Eleuat aſſiduos copia longa uiros
Cur quiſq̃ faciem domine iã credat amori
Sic erepta mihi pene puella mea ẽ
Expertuſ dico nemo ẽ in amore fideliſ
Formoſam raro nõ ſibi quiſq; petit
Polluit ille deuſ cognatos ſoluit amicos

Et bñ concordeſ triſtia ad arma uocat
Hoſpeſ in hoſpitium menelauſ uenit adulter
Colchuſ & ignotum nõ ne ſecuta uirũ ē
Lynceu tu ne meã potuiſti perfide curã
Tangere nõ ne tue tum cecidẽ manuſ
Quid ſi non conſtãſ illa & tam certa fuiſſet
Poſſeſ in tanto uiuẽ flagitio
Tu mihi uel ferro pectuſ uel perde ueneno
A domina tamẽ te modo tolle mea
Te ſotium uite te corporiſ eẽ licebit
Te dominũ admitte rebuſ amice meiſ
Lecto te ſolum lecto te ꝑcor uno
Riualem poſſum non ego ferre iouẽ
Ipẽ meaſ ſoluſ quod nil ē emulor umbraſ
Stultuſ q ſtulto ſepe timore tremo
Una tñ cauſa ē qua crimina tãta remitto
Errabant multo q tua uerba mero
Sed nunq̃ uite fallet me ruga ſeuẽ
Omneſ iam norunt q̃ ſit amare bonũ
Lynceuſ ipẽ meuſ ſeros inſanit amoreſ
Solum te noſtroſ letor adire deos
Quid tua ſocraticiſ tibi nunc ſapiẽtia libriſ
Proderit aut rerum dicẽ poſſe uias
Aut quid cretei tibi proſunt carmina lecta
Nil iuuat in magno ueſter amore ſenex

Tu ſatiſ immuſis memorem imitere philitã
Et non inflatis omnia callimachi
Nam rurſuſ licet etoli referas acheloi
Fluxerit ut magno factuſ amore liquor
Atqꝫ & ut phrygio fallax meãdria campo
Errat & ipã ſuaſ recipit unda uiaſ
Qualiſ & adraſti fuerit uocaliſ orion
Triſtiſ adarchemori funera uictor equos
Non amphiaree proſint tibi fata quadrige
Aut capanei magno grata ruina ioui
Deſine & eschileo componere uerba coturno
Deſine & ad molleſ membra reſolue choros
Incipe iam anguſto uerſuſ includẽ torno
Inqꝫ tuoſ igneſ dure poeta ueni
Tu nõ antimacho nõ tutior ibiſ homero
Deſpicit & magnos recta puella deos
Sed nõ añ grauiſ tauruſ ſuccumbit aratro
Cornua q̃ ualidis heſerit inlaqueiſ
Nec tu tam duros per te patieriſ amoreſ
Trux tñ a nobiſ añ domanduſ eriſ
Harum nulla ſolet rationem querẽ mundi
Nec cur fraterniſ luna laboret equiſ
Nec ſi p̄ſtigiaſ aliquid reſtabat erumnaſ
Nec ſi conſulto flumina miſſa tonent
Aſpice me cui parua domi fortuna relicta ẽ

Nullus & antiqua marte triumphuſ aui
V t regnem miſeraſ inter conuiua puellaſ
Hoc ego quo tibi nunc letior ingenio
M e iuuet externiſ poſitum languere coroniſ
Quem tetigit iactu certuſ ad oſſa deuſ
A ctia uirgilio cuſtodiſ litora phebi
Ceſariſ & forteſ dicere poſſe rateſ
Q ui nunc enea troianiſ ſuſcitat arma
Iactaque lauiniſ moenia litoribus
C edite romani ſcriptoreſ cedite grai
Neſcio quid maiuſ naſcitur iliade
T u caniſ umbroſi ſubter pineta galeſi
Tirſim & adtritiſ daphnim arundinibus
V tque decem poſſent corrumpere mala puellaſ
Miſſuſ & impreſſis hedus ab uberibuſ
F elix qui uileſ pomiſ mercariſ amoreſ
Huic licet ingrate tytiruſ ipſa canat
F elix intactum coridon qui temptat alexim
Agricole domini carpere diuitiaſ
Q uamuiſ ille ſua ſ laſſuſ requieſcat auena
Laudatur facilis inter amadriadas
T u caniſ aſcrei ueteriſ precepta poete
Quouiſ egeſ in campo quo uiret uua iugo
T ale faciſ carmen docta teſtudine quale
Cynthiuſ impoſitiſ temperat articuliſ

Non tamē hec ulli ueniāt ingrata legēti
Siue in amore rudis siue peritus erit
Nec minor his animis aut si minor ore canorus
Anseris indocto carmine cessit olor
Hec quoqꝫ perfecto ludebat iasone uaro
Varo leucha dię maxima flama sue
Hec quoqꝫ lasciui cantarunt scripta catulli
lesbia quis ipā notior ē helena.
Hec & docti confessa ē pagina calui
cum caneret misere funera quintilię
Et modo formosa q̄ multa liquoride gallus
Mortuus inferna uulnera lauit aqua.
Cynthia quin & uersu laudata properti
Hos inter si me ponē fama uolet.;

CALIMACHI MANES ET
CHOI SACRA PHILITE
In uestrum queso me sinite ire nemꝰ
Primus ego ingredior puro de fonte sacerdos
Itala ꝑ graios orgia ferre choros
Dicite quo pariter carmē tenuastis in antro
Quo ue pede ingressi quā ue bibistis aquā
Ah ualeat phebum qui cumqꝫ moratur in armis
Exactus tenui pumice uersus eat

Quo me fama leuat terra sublimis & a me
Nata coronatis musa triumphat equis
Et mecum in curru parui uectātur amores
Scriptorumque meas turba sequuta rotas
Quid frustra missis nunc certatis habenis
Non datur admissas currē lata uia
Multi roma tuas laudes annalibus addent
Qui finem imperij bactra figura canent
Sed quod pace legas opus hoc de mōte sorores
Detulit intacta pagina nostra uia
Mollia pegasides date uestro serta poete
Non faciet capiti dura corona meo
At mihi quod uiuo detraxerit inuida turba
post obitum duplici fenore reddit opus
Omnia post obitum figit maiora uetustas
Maius ab exequiis nomē in ora uenit
Nam quis equo pulsas abiegno nosceret artes
Fluminaque emonio quominus ipse uiro
Idem simeonta iouis cunabula parui
hectora per campos terra maculasse rotas
Deiphebumque helenumque & polidamātis in armis
Qualem cumque parim uix sua nosceret humus
Exiguo sermone fores nunc ilion & tu
Troia bis oetei numine capta dei
Nec nō ille tui casus memoratur homerus

P roſperitate ſuum creſcē ſenſit opuſ
M eqꝫ interſeroſ laudabit roma nepoteſ
Illum poſt cinereſ auguror ēē diē
N ec mea contempto lapis inducet oſſa ſepulchro
promiſſum ē licio uota probāte deo.,

C Arminiſ interea noſtri redeamuſ in urbē
Gaudeat inſolito tacta puella ſono
O rphea detinuiſſe feraſ & concitā dicūt
Flumina traicia ſubſtinuiſſe lyra
S axa citheroniſ thebaſ agitata partem
Sponte ſua in numeri mēbra coiſſe ferunt
Q uin & poliſeme fera galatea ſub ethna
Ad tua rorantes carmina flexit equos.
M iremur nobiſ & baccho & appolline dextro
Turba puellaꝝ ſi mea uerba colit
Q uod non tenareiſ domuſ ē mihi fulta columniſ
Nec camera auratas inter eburna trabeſ
H ec mea pheaciaſ equant pomaria ſiluaſ
Non operoſa rigat martiuſ antra liquor
A t muſe comitiſ & carmina cara legēti
Et defeſſa choriſ calliopea meiſ
F ortunata meo ſi qua ē celebrata libello
Carmina erunt forme tot monumēta tue
N am neqꝫ pyramidum ſumptuſ ad ſydera ducti

Nec iouis elei celum imitata domus
Nec mausolei diues fortuna sepulchri
Mortis ab extrema cōditione uacāt
Aut illis flamma aut imber subducet honores
Annorum aut ictu pondere uicta cadūt
At non ingenio quesitum nomē habebo
Excidet ingenio stat sine morte decus.

Visus eram molli recubās eliconis in ūbra
bellorofontei qua fluit humor equi
Reges alba tuos & regum facta tuorum
Tantum operis neruis hiscere posse meis
Paruaq; tam magnis admoram fontibus ora
Vn̄ pater sitiēs ennius an̄ bibit
Et cecinit curios fratres & oratia pila
Regiaq; emilia uecta trophea rate
Victricesq; moras fabij pugnāq; sinistra
Cannensem & uersos ad pia uota deos
Hanibalemq; lares romana sede fugātes
Anseris & tutum uoce fuisse iouē
Cum me castalia speculans ex arbore phebus
Sic ait aurata nixus ad antra lyra
Quid tibi cum tali demēs ē flumine quis te
Carminis eroici tangē iussit opus
Non hic ulla tibi speranda ē fama properti

Mollia ſunt paruis prata terenda rotis
Vt tuus in ſcamno iactetur ſepe libellus
Quem legat expectans ſola puella uirum
Cur tua pſcripto ſe uecta ē pagina giro
Non ē ingenij cimba grauanda tui
Alter remus aquas alter tibi radat arenas
Tutus eris medio maxima turba mari
Dixerat & plectro ſedem mihi monſtrat eburno
Quo noua muſcoſo ſemita facta ſolo ē
Hic erat adfixis uiridis ſpelincha lapillis
pendebantq; cauis timpana pumicibus
Ergo muſarum & ſilleni patris imago
Fictilis & calami pa tegeeē tui
Et ueneris domine uolucres mea turba colūbe
Tingunt gorgoneo punica roſtra lacu
Diuerſeq; nouem ſortite iura puelle
Exercent teneras in ſua dona manus
Hec ederas legit in tyrſo hec carmina neruis
Aptat & illa manu texit utramq; roſam
E quarꝫ nūo me contigit una dearꝫ
Vt reor a facie calliopea fuit
Contentus niueis ſemper uectabē cygnis
Nec te fortis equi ducet ad arma ſonus
Nil tibi ſit rauco pconia claſſica cornu
Flere nec aonium tingere marte nemus

A ut quibus incampis mariano prelia signo
Stet & teutonicas roma refringat opes
B arbarus aut sevo perfusus sanguine renus
Saucia merenti corpora vertet aqua
Q uippe coronatos alienum ad limen amantes
Nocturneque canes ebria signa fuge
V t pater clausas sciat excantare puellas
Qui volet austeros arte ferire viros
T alia calliope lymphisque a fonte petitis
Ora phyletea nostra rigavit aqua

P Rma deus cesar dites meditatur ad indos
Et freta gemmiferis findere classe maris
M agna viri merces parat ultima terra triumphos
Tigris & eufrates sub tua iura fluant
S era sed ausoniis veniet provincia virgis
Assuescent latio parta trophea iovi
I te agite experte bello date lintea prore
Et solitum armigeri ducite munus equi
O mnia fausta cano crassos cladem que piate
Ite & romane consulite historie
M ars pater & sacre fatalia lumina veste
Ante meos obitus sit precor illa dies
Q uamdeam spoliis oneratos cesaris axes
Ad vulgi plausus sepe resistere equos

Inqꝫ ſinu care uiſus ſpectarē puelle
Incipiam & titulis oppida capta legā
Tela fugacis equi & bracata militis archus
Et ſubter captos arma ſedere duces
Ipā tuam ſerua prolem uenus hoc ſit in euū
Cernis ab enea quod ſuper ee̅ caput
Preda ſit hec illis quorum meruē labores
Me ſat erit ſacra plaudē poſſe uia.,

PAcis amor deus eſt pacem ueneremur amātes
Stant mihi cum domina p̄lia dura mea
Nec tamē inuiſo pectus mihi carpit auro
Nec bibit egemma diuite noſtra ſitis
Nec mihi mille iugis campania ungis aratra
Nec miſer era paro clade corinte tua
O p̄ma infelix fingenti terra prometheo
Ille parum caute pectoris egit opus
Corpora diſponēs mētem nō uidit in artem
Recta animi p̄mum debuit ee̅ uia
Nunc maris in tantum uēto iactemur & oſtē
Querimus atqꝫ armis nectimus arma noua
Haud illas portabis opes acherontis ad undas
Nudus ad inferna ſtulte uehere rates
Victor cum uictis pariter miſcebit᷑ umbris
Conſule cum mario capte iugurta ſedes

L iduſ dulichio nō diſtat croeſuſ auiro
Optima morſ parca que uenit apta die
M e iuuat in pma coluiſſe elicona iuuēta
Muſarumq choriſ implicuiſſe manuſ
M e iuuat & multo mētem uincire lieo
Et caput inuerna ſemper habē roſa
A tq ubi iam uenerem grauiſ mihi ceperit etaſ
Sparſerit inegra alba ſenecta comaſ
T um mihi nature libeat pdiſcere moreſ
Quid deuſ hanc mundi temperet arte domū
Q ua uenit exoriēs qua deficit ūn coactiſ
Cornibuſ inplenum meſtrua luna redit
V n ſalo ſuperat uenti qui flamine captet
Eiuruſ & innubeſ unde per hennis aqua
S it uentura dieſ mundi que ſubruat arceſ
purpureuſ pluuiaſ cur bibit arcuſ aquaſ
A ut cur perchebi tremuē cacumina pindi
Soliſ & atratiſ luxerit orbiſ equiſ
C ur ſeruſ uerſare boueſ & plauſtra boeteſ
pleiadum ſpiſſo cur cohit igne choruſ
C ur ue ſuos fineſ altum non exeat equor
plenuſ & inparteſ quatuor annuſ eat
S ubterriſ ſi iura deum & tormēta gigātū
Theſiphoneſ atro ſi furit angue caput
A ut alcmeome furie aut ieiunia phinei

Num rota num ſcopuli num ſitiſ inter aquaſ
Num tribuſ infernum cuſtodit faucibuſ antrū
Cerberuſ & tityuſ iugera pauca nouē
An ficta in miſeraſ deſcendit fabula gentes
Et timor aut ultra q̄ roguſ ēē pōt
Exituſ hic uitē ſuper eſt & quibuſ & arma
Grata magiſ craſſi ſigna referte domū

Dic mihi de noſtra que ſentiſ uera puella
Sic tibi ſint domine lygdame dempta iuga
Dum me letitia tumefactum falliſ inani
Hec referēs que me credē uelle putaſ
Omniſ .n. deb& fine uano nunptiuſ ēē
Maioremq; timenſ ſuuſ habē fidem
Nunc mihi ſiqua teneſ ab origine dicē p̄ma
Incipe ſuſpenſiſ auribuſ iſta bibam
Sicut eam incomptiſ uidiſti flere capilliſ
Illiuſ ex oculiſ multa cadebat aqua
Nec ſpeculum ſtrato uidiſti lygdame lecto
ornabat niueaſ nullane gemma manuſ
Ac meſtam teneriſ ueſtem pendere lacertiſ
Scriniaq; ad lecti clauſa iacē pedeſ
Triſtiſ erat domuſ & triſteſ ſua penſa miniſtre
Carpebant medio nebat & ipſa loco
Humidaq; impreſſa ſiccabat lumina lana

Retulit & querulo iurgia nostra sono
Hec te teste mihi promissa lygdame merces
Est pene suo rumpē teste fidem
Illa pōt nullo miseram me rumpē facto
Aequalem nulla duč habē domo
Gaudet me uacuo solam tabescē lecto
Si placet insultet lygdame morte mea
me Non me moribus illa sed herbis improba uicit
Stammea rorabi ducitur ille rota
Illum turgentis rane portenta rubete
Et lecta exectis anguibus ossa trahunt
Et strigis inuente per busta iacentia plume
Cinctaque funesto lanea uitta uiro
Si non uana canunt mea somnia lygdame testor
pena erit ante meos sera sꝫ ampla pedes
putris & in uacuo texetur aranea lecto
Noctibus illarum dormiet ipā uenus
Que tibi si ueris animis ē questa puella
Hac eadem rursus lygdame curre uia
Et mea cum multis lachrimis mandata reporta
Iram non fraudes ēē in amore meo
Me quoque cum simili impositum torquerier igni
Iurabo bis sex integer ēē dies
Qđ mihi si tanto felix concordia bello
Extiterit per me lygdame liber eris.

Go ſollicite tu cã pecunia uite eſ
perte immaturũ mortiſ adimuſ iter
Tu uitijs hominũ crudelia pabula p̄beſ
Semina curaꝝ decapite orta tui
Tu petum adpharios tendentem linthea portuſ
obruiſ inſano terq̃ quaterq̃ mari
Nam dum te ſequitur p̄mo miſer excidit ęuo
Et noua longinquiſ piſcibuſ eſca natat
Et mater non iuſta pie dare debita terrę
Nec pote cognatoſ inter humare rogos
Sed tua nunc uolucreſ aſtant ſuper oſſa marinę
Nunc tibi protumido carphatiũ omne mare ē
Infelix aquilo rapte timor olynthię
Que ſpolia ex illo tanta fuere tibi
Aut quidnã fracta gaudes neptune carina
portabat ſanctoſ alueuſ ille uiroſ
Pete quid ętatem numeraſ quid cara natãti
Mater in ore tibi ē nõ h̄t unda deoſ
Nam tibi nocturniſ ad ſaxa ligata procelliſ
Omnia detrito uincula fune cadunt
Sunt agamenoniaſ teſtantia litora curaſ
Qua notat argynni pęna minãtiſ aquę
Cur iuuene amiſſo cladem nõ ſoluit atrideſ
proqua mactata ē iphigenia mora
Reddite corpuſ humo poſitaq̃ ingurgite uita

petum ſponte tua uilſ harena tegaſ
Et quotienſ peti tranſibit nauta ſepulchrũ
Dicat & audaci tu timor ẽẽ poteſ
I te naueſ curue et leti iam texite cauſas
Iſta per humanaſ morſ uenit acta manuſ
T erra parum fuerat ſatiſ adiecimuſ undaſ
Fortune miſeraſ auximuſ arte uias
Anchora te teneat quã nõ tenuẽ penateſ
Quid meritum dicaſ cui ſua terra parũ ẽ
V entorum ẽ quodcumq3 paraſ haud ulla carina
Conſenuit fallit portuſ & ipã fidẽ
N atura inſidianſ pontum ſubſtrauit auariſ
Vt tibi ſuccedat uix ſemel ẽẽ põt
S axa triumphale fregẽ capharea puppeſ
Naufraga cum uaſto grecia ſalo tuta ẽ
P aulatim ſocium iacturã fleuit ulixeſ
In mare qui ſoli nõ ualuere doli
Q ſi contentuſ ꝑtio boue uerteret agroſ
Verbaq3 duxiſſe ponduſ habere mora
V iueret añ ſuos dulciſ cõuiua penateſ
Pauꝑ at interea nil tibi flere põt
N on tulit hec petuſ ſtridorẽ audire procelle
Et duro teneraſ ledẽ fune manuſ
S ed chio calamo aut orithea terebintho
& fultum pluma uerſicolore caput

Hunc fluctus uiuo radicitus abstulit ungues
  Et miser inuisam traxit hiatus aquã
Nunc paruo ferri uidit nox improba ligno
  Petus ut occidẽs tot coiere mala
Flens tamẽ extremis dedit hec mãdata querelis
  Q̃ moribunda niger claudẽt ora liquor
Dii maris Egei quos sunt penes equora uẽti
  Et quecumq; meũ degrauat unda caput
Quo rapitis miseros prime lanuginis annos
  Attulimus longas in freta uestra manus
Ah miser alcionum scopulis affigar acutis
  In me ceruleo fuscina sumpta deo ẽ
At saltem italie regionibus euehat estus
  Hoc de me sat erit si modo matris erit
Subtrahit hec fantem torta uertigine fluctus
  Ultima quã peto uoxq; diesq; fuit
O centum equoree nereo genitore puelle
  Et tu materno tacta dolore thetis
Vos decuit lapsis supponẽ brachia mẽto
  Non poterat uestras ille grauare manus
At tu seue aquilo nunq̃ mea uela uidebis
  Ante fores domine condat oportet iners

Dulcis ad externas fuerat mihi rixa lucernas
  Vocis et insane tot maledicta tue

Cur furibunda mero menſam propellis & in me
proicis inſana cymbia plena manu
Tu uõ noſtros audax inuade capillos
Et mea formoſis unguibus ora nota
Tu minitare oculos ſubiecta exurẽ flamō
fac mea reſciſſo pectora nuda ſinu
Nec mirũ ueri dantur mihi ſigna caloris
Nam ſine amore graui femina nulla dolet
Que mulier garrula iactat cõuitia lingua
Et ueneris magne uoluitur ante pedes
Cuſtodum gregibus circa ſe ſtipat euntem
Seu ſequitur medias menas ut icta uias
Seu timidam crebro dementia ſomnia terrẽt
Seu miſeram in tabula picta puella mouet
His ego tormẽtis animi ſum uerus aruſpex
Has didici certo ſepe in amore notas
Hos ego certa fides quã nõ iniuria uerſat
Hoſtibus eueniat lenta puella meis
In morſo equales uideant mea uulnera collo
Me doceat liuor mecum habuiſſe meã
Aut in amore uolo aut in dolore dolẽtem
Siue meas lachrimas ſiue uidẽ tuas
Tecta ſuperciliis ſi qñ uerba remittis
Aut tua cum digitis ſcripta ſilenda notas
O dij ego. o que nunq̃ pungunt ſuſpiria ſomnos

Semper in iratam pallidus ēē uelim
Dulcior ignis erat paridi cum grata parma
Tyndaridi poterat gaudia ferre sue
Dum uincunt danai dum restat barbarus auctor
Ille helene ingenio maxima bella gerit
Aut tecum aut pro te mihi cum riualibus arma
Semper erunt mee pax mihi nulla placet
Gaude q nulla eque formosa dolores
Si qua foret nunc sis iure superba licet
At tibi qui nostro tendisti retia lecto
Sit socer eternum nec sine matre domus
Qua nunc si qua data ē furēde copia noctis
Offendam illa mihi nō tibi amica dedit.

Ecenas eques etrusco de sanguine regum m
Intra fortunam qui cupis ēē tuam
Quid me scribendi tam uastum mittis in equor
Non sunt apta mee grandia uela rati
Turpe ē quod nequeas capiti cōmittē pondus
Et pressum inflexo mox dare terga genu
Omnia non pariter rerum sunt omnib; apta
Flama nec ex equo ducitur illa iugo
Gloria lisippo ē animosa fingē signa
Exactis calamus se mihi iactat equis
Inueneris tabulam sumā si ponē apelles

parrhasius parua uindicat arte locum
Argumēta magis sunt mētoris addita forme
Ad muros exiguum flecthit achantus iter
Phidiacus signo se iuppiter ornat eburno
prassitelem propā uendicat urbe lapis
Est quibus elee cōcurrit palma quadrige
Est quibus incleres gloria nata pedes
Hic satis ad pacem hic castrensibus utilis armis
Nature sequitur semina quisque sue
At tua mecenas uite pcepta recepi
Cogor et exemplis te superare tuis
Cum tibi romano dnās in honore secures
Et liceat medio ponē iura foro
Vel tibi medorum pugnaces ire per hostes
Atque onerare tuam fixa parma domū
Et tibi ad effectum uires dat cesar et omni
Tempore tam faciles insinuētur opes
Parcis et in tenues humilē recolligis umbras
Velorum plenos subtrahis ipse sinus
Crede mihi magnos equabunt ista camillos
Iudicia et uenies tu quoque ora uirum
Cesaris et fame uestigia iuncta tenebris
Mecenatis erunt uera trophea fides
Non ego uelifera tumidum mare findo carina
Tota sub exiguo flumine nrā mora ē

Non flebo

Non flebo incineres arcem sedisse paternos
Cadmi nec semper proelia clade pari
Nec referam sceas et pergama appollinis artes
Et danaum decimo uere redisse rates
Menia cum graio neptunnia pressit aratro
Victor palladie ligneus artis equus
Inter callimachi sat erit placuisse libellos
Et cecinisse modis dure poeta tuis
Hec curant pueros hec curant scripta puellas
Meque deum clament et mihi sacra ferat
Te duce uel iouis arma canam celoque minantem
Celum et flegeis oromodonta iugis
Celsaque romanis decerpta palatia tauris
Ordiar et ceso menia firma remo
Eductosque pares siluestri ex ubere reges
Crescet et ingenium sub tua iussa meum
Prosequar et currus utroque ad litore ouantes
parthorum astute tela remissa fuge
Castraque pelusii romano subruta ferro
Antoniique graues in sua facta manus
Mollis tu cepte fautor cape lora iuuente
Dexteraque immissis da mihi signa rotis
Hoc mihi mecenas laudis concedis et a te est
Quod ferar in partes ipse fuisse tuas

Irabar quid nam miſiſſent mane camenę
Ante meum ſtantes ſole rubente thoro
N atalis noſtre ſignum miſerē puellę
Et manibus fauſtos ter crepuē ſonos
T ranſeat hec ſine nube dies ſtent aere uēti
ponet et inſicco molliter uñ minax
A ſpiciam nullos hodierna luce dolentes
Et niobe lachrimas ſupprimat ipē lapis
A lcionum poſitis requieſcant ora querelis
Increpat abſumptum nec ſua maior ithim
T uqꝫ o cara mihi felicibꝫ edita pennis
Surge & poſcentes iuſta p̄care deos
A c p̄mum parua ſomnum tibi diſcute lympha
Et nitidas pſſo pollice finge comas
D einde qua primum oculos cepiſti ueſte properti
Indue nec uacuum flore relinque caput
E t pete qua polles ut ſit tibi fama per omnis
Inqꝫ meum ſemper ſtent tua regna caput
I nde coronatus ubi thuris piaueris aras
Luxerit & tota flama ſecunda domo
S it menſe ratio noxqꝫ inter pocula currat
Et crocino nares murreus ungat onix
T ibia nocturnis ſuccumbat rauca choreis
Et ſint nequitie libera uerba tuę
D ulciaqꝫ ingratos adimant cōuiuia ſomnos

Publica uicine perstrepet aura uie
Sit sors et nobis talorum interprete iacta
Quem grauibus pennis uerberet ille puer
Cum fuerit multis exacta trientibus hora
Noctis et instituet sacra ministra uenus
Annua soluamus thalamo solemnia nostro
Natalisque tui sic peragamus iter.

Quid mirare meam si uersat femina uitam
Et trahit addictum sub sua iura uirum
Carminaque ignaui capitis mihi turpia fingis
Quod nequeam fracto rumpere uincla iugo
Venturam melius presagit nauita noctem
Vulneribus didicit miles habere metum
Ista ego preterita iactaui uerba iuuenta
Tu nunc exemplo disce timere meo
Colchis flagrantes adamantinis subiuga tauros
Egit et armigera prelia seuit humo
Custodisque feros clausit serpentis hiatus
Iret ut Exonios aurea lana deos
Ausa feros ab equo quondam expugnare sagittis
Meotis danaum panthasilea rates
Aurea cui postquam nudauit cassida frontem
Vicit uictorem candida forma uirum.

Nifale in tantum forme proceſſit honorem
Lidia gigeo tinta puella lacu
V t qui pacato statuiſſet in orbe columnas
Tam dura traheret mollia penſa manu
P erſarum statuit babillona ſemiramis urbem
Vt ſolidum cocto tolleret agger opus
E t duo in aduerſum miſſi per menia currus
Nec poſſent tacto ſtringere ab axe latus
D uxit & eufratem medium qua condidit arces
Iuſſit & imperio ſurgere bactra caput.
N am quid ego heroas quid raptam in crimine diuos
Iuppiter infamat ſeque ſuamque domum
Q uid modo que noſtris obprobria nexerit armis
Et famulos inter femina trita ſuos
C oniugis obsceni pretium romana popoſcit
Menia & addictos in ſua regna patres
N oxia alexandria dolis aptiſſima tellus
Et totiens nostro memphi cruenta malo
T res ubi pompeio detraxit arena triumphos
Tollet nulla dies hanc tibi roma notam
I ſſent flegeo melius tibi funera campo
Vel tua ſi ſocero colla daturus eras
S cilicet inceſti meretrix regina canopi
Vna philippeo ſanguine adusta nota.
A uſa ioui noſtro latrantem opponere anubim

Et tiberum nili cogẽ ferre minas
Romanamq; tubam crepitanti pellẽ sistro
baridos & contis rostra liburna sequi
Foedaq; tarpeio conopeia tendẽ saxo
Iura dare statuas inter & arma mari
Quid nunc tarquinii fractas iuuat ẽẽ secures
Nomine quem simili uita superba notat
Si mulier patienda fuit cape roma triumphũ
Et longum augusti salua p̃care diem
Fugisti tñ in timidi uada flumina nili
Accepẽ tue romula uincla manus
brachia spectaui sacris admorsa colubris
Et trahere occultum membra soporis iter
Non hoc romana fuit tanto tibi ciue uerenda
Dixit & assiduo lingua sepulta mero
hanibalis spolia & uicti monumẽta syphacis
Et pyrrhi ad nr̃os gloria fracta pedes
Curtius expletis statuit monimẽta lacunis
At decius misso p̃lia rupit equo
Coditis ad scissos testatur semita pontes
Et quĩ cognomẽ coruus habẽ dedit
Hec dij condiderãt hec dij quoq; mẹnia suãt
Vix timeat saluo cesare roma iouem
Nunc ubi scipiade classes ubi signa camilli
Aut modo ponpeia bossore capta manu

L eucaduſ uerſas acieſ memorabit apollo
Tantum operis belli ſubſtulit una dieſ
A t tu ſiue peteſ portuſ ſeu nauta relinqueſ
Ceſariſ in toto ſiſ memor ionio.

P Oſtume plorantem potuiſti linquẽ gallã
Mileſ ex auguſti fortia ſigna ſequi
T anti ne ulla fuit ſpoliati gloria parthi
Ne facẽs galla multa rogante tua
S i faſ & omneſ pariter pereatis auari
Et quiſquiſ fido pertulit arma thoro
T u tamen intecta tectuſ uexare lacerna
potabis galea feſſuſ aratriſ aquam
I lla quidem interea fama tepeſcet inani
Hęc tua ne uirtuſ fiat amara tibi
N eue tua mede letentur cede ſagipte
ferreuſ aurato ne cataphractuſ equo
N eue aliquid de te flendum referat in urna
Sic redeunt illiſ qui cecidẽ locis
T er quater in caſta felix o poſtume galla
Moribuſ hiſ alia cõiuge dignuſ eraſ
Q uid faciet nullo munita puella timore
Quem ſit luxurie roma magiſtra tuę
S ed ſecuruſ eraſ gallam nõ munera uincẽt
Diuitieq; tue nõ erit illa memor.

Nam quocunque die saluum te fata remittent
pendebit collo galla pudica tuo
Postumus alter erit miranda coniuge ulixes
Non illi longe tot nocuere more
Castra decem annorum et ciconum mons ismara calpe
Exustaeque tue mox polipheme gene
Et circe fraudes lothosque herbeque tenaces
Scyllaque et alternas scissa caribdis aquas
Lampathieque scitias uerbis mugisse iuuencos
pauerat hos phebo psillaque lampathie
Et talamum enee flentis fugisse puelle
Totque hiemis noctes totque natasse dies
Nigrantisque domos animarum intrasse silentum
Sirenum surdo remige adisse lacus
Et ueteres arcus lecto reuocasse procorum
Errorisque sui sic statuisse modum
Nec frustra quia casta domi persederat uxor
Vincit penolope lelia galla fidem

Queritis unde auidis nox sit pretiosa puellis
Et uenerem exauste damna querantur opes
Certa quidem tantis causa et manifesta ruinis
Luxurie nimium libera facta uia est
Inda cauis aurum mittit formica metallis
Et uenit e rubro concha ericina salo

E t tilos oſtrinos p̄bet cadmea coloreſ
Cinnamon & multo paſtor odoriſ arabs
H ec et clauſas expugnat arma pudicaſ
Queq; terunt faſtuſ icariote tuos
M atrona incedit cenſuſ induta nepotum
Et ſpolia obprobrij noſtra per ora trahit
N ulla ē poſcendi nulla ē reuerētia laudi
Aut ſiqua ē p̄tio tollitur ipſa mora
F elix eoſ lex funeriſ una maritiſ
Quos aurora ſuiſ rubra colorat equiſ
N anq; ubi mortifero iacta ē fax ultima lecto
Vxorum fuſis ſtat pia turba comiſ
E t certamē hīt leti que uiua ſequatur
Coniugium pudor eſt non licuiſſe mori
A rdent uictriceſ & flamme pectora p̄bent
Imponuntq; ſuiſ ora puſta uiriſ
H oc genuſ infidum nuptarum hic nulla puella
pia Nec fida heu advie nec fida penolope
F elix agreſtum quondam placata iuuētuſ
Diuitie quarum meſſiſ & arbor erāt
I lliſ munuſ erat decuſſa cidonia ramo
Et dare puniceiſ plena caniſtra rubiſ
H unc uiolaſ tondē manu nūc miſta referre
Lilia uirgineos lucida per talamos
E t portare ſuiſ ueſtitaſ frondibuſ uuaſ

Aut uariam plume uiri coloris auē
I ſtum blanditijs furtiua per antra puelle
Oſcula ſiluicolis empta dedē uiris
A tq3 humilis pellis totos operibat amātes
Altaq3 natiuo creuerat herba toro
P inus & incumbens lentas circundabat umbras
Nec fuerat nudas pena uidere deas
C orniger atq3 dei uacuam paſtoris in aulam
Dux aries ſaturas ipſe reduxit oues
D ijq3 deeq3 omnes quibus eſt tutela per agros
prebebant ueſtris uerba benigna focis
E t leporem quicunq3 uenis uenaberis hoſpes
Et ſi forte meo tramite queris auē
E t me pana tibi comitem deuine uocato
Siue petes calamo ꝓmia ſiue pane
A t nunc deſertis ceſſant ſacraria lucis

T Aurum lex ſequitur mox ſuū lege pudor
T orrida ſacrilegum teſtatur limina brennū
Dum petit intonſi pythia regna dei
A t mons augero cōcuſſus uertice diras
Gallica parnaſus ſparſit in arma niues
E t ſcelus accepto thracis polineſtoris auro
Nutrix in hoſpitio non polidore pio

Tu quoqꝫ ut aurato gereres eryphila lacertos
 Dilapsis nunq̃ ē amphiarauſ equiſ
Proloquar atqꝫ ut̃ patrie ſim uerus aruſpex
 Frangitur ipa ſuiſ roma ſuperba boniſ
Certa loquar ſed nulla fideſ. .
 Verax pergameiſ menaſ habenda maliſ
Sola parum frigie fatum componẽ ſola
 Fallacem patrie ſerpẽ dixit equũ
Ille furor patrie fuit utiliſ ille parẽti
 Experta ē ueroſ irrita lingua deos

Alta tue ſpartę miramur iura paleſtre
 Sed mage uirginei tot bona gymnaſij
Quod non infameſ exercẽt corpore laudes
 Inter luctanteſ nuda puella uiros
Cum pila uelocaſ fallit perbrachia ictuſ
 Increpat & uerſi clauiſ adunca trochi
Puluerulentaqꝫ ad extremas ſtat femina metaſ
 Et patitur duro uulnera pancratio
Nunc ligat ad ceſtum gaudentia brachia loriſ
 Miſſile nunc diſci ponduſ in orbe notat
Grum pulſat equiſ niueũ latuſ enſe reuincit
 Virgineumqꝫ cauo protegit ere caput
Qualiſ amazonidum nudatiſ bellica mãmiſ
 Thermodontiaciſ turba lauatur aquiſ

Et modo thaygeti crineſ aſperſa pruina
Sectatur patrios periuga ſuma caneſ
Qualiſ & europe pollux & caſtor habeniſ
hic uictor pugniſ ille futuruſ equiſ
Inter quoſ helene nudiſ . . arma papilliſ
fertur nec fratreſ erubuiſſe deoſ
Lex igitur ſpartana uetat ſecedere amãteſ
Et licet in triuijs adlatuſ eẽ ſuę
Nec timor aut ulla ẽ clauſe tutela puella
Nec grauiſ auſteri pena cauẽda uiri
Nullo p̃miſſo derebuſ tuto loquariſ
Ipſe tuiſ longe nulla repulſa more
Nec tirie ueſteſ errantia lumina fallũt
Eſt n3 odorate cura moleſta domi
At noſtra ingẽti uadit circundata turba
Nec digitum anguſta ẽ inſeruiſſe uia
Nec que ſint facieſ nec que ſint uerba rogãdi
Inuenias cecum uerſat amator iter
Q ſi iura foreſ pugnas q3 inimica .
Carior hoc eſſeſ tu mihi roma bono

Sic ego non ullos iam norim in amore tumultuſ
Nec ueniat ſine te nox uigilanda mihi
Vt mihi p̃teſta pudor ẽ uelatuſ amictuſ
Et dare libertas noſcẽ amoriſ iter

I lla rudeſ animoſ per noctes conſcia p̄maſ
Imbuit heu nulliſ capta licinna datiſ
T ertiuſ haud multo minuſ ē cum ducit̄ annuſ
Vix memini nobiſ uerba coiſſe decem
C uncta tuuſ ſepelliuit amor nec femina poſt te
Vlla dedit collo dulcia uincla meo;

T eſtiſ erit dirce tam uero crimine ſeua
Nictios antiopem accubuiſſe lupo lico
N am quotienſ pulchros uſſit regina capillos

A h quotienſ famulam impenſiſ onerauit iniquiſ
Et caput indura ponē uſſit humo
S epe illa immundis paſſa ē habitare tenebriſ
Vilem ieiune ſepe negauit aquam
I uppiter anthiope nunq̄ ſuccurris habenti
Tot mala corrumpit dura catena manuſ
S i deuſ eſt tibi turpe tuam ſuire puellā
Irrnuct & anthiope quē niſi uicta iouē
S ola tamē que cum aderant incorpore uireſ
Regaleſ manichas rupit utraqꝫ manu
I nde citheroniſ timido pede currit marceſ
Nox erat & ſparſo triſte cubile gelu
S epe uaga eſopi ſonitu p̄mota fluētiſ
Credebat domine pone uenire pedeſ

Et durum cethum & lachrimis amphiona mollē
Experta ē tabulis mater abacta suis
At ueluti magnos componunt equora motus
Eurus inaduersos desinit ire nothos
Litore sic tacito sonitus rarescit arene
Sic cadit inflexo lapsa puella genu
Sera tn̄ pietas natis est cognitus error
Digne iouis natos qui tueare senex
Tu reddis pueris matrem puerisq; trahendā
Vicerunt dircem sub trucis ora bouis
Anthiope cognosce iouem: tibi gloria dirce
Ducitur in multis mortem habitura locis
Parta cruentantur zeti uictorq; canebat
Peana amphion rupe arachinte tua
At tu nonmeritam parcas uexare liermā
Nescit uestra ruens ira referre pedem
Fabula nulla tuas de nobis cōcitet aures
Te solam & lignis funeris ustus amē.

Vox media & dn̄e mihi uenit epistola nr̄e
Tibure me nulla iussit adesse mora
Candida qua geminas ostendunt culmina turres
Et cadit in patulos nimpha amena lacus
Quid faciam obductis cōmittam me ne tenebris
Vt timeam audaces in mea membra manus.

At ſi hec diſtulero noſtro mandata timore
Nocturno fletus ſeuior hoſte mihi
Peccarem ſemel & totum ſum pulſus in annū
In me manſuetas nō hēt nō hīt ulla manus
Nec tamē quiſq̄ ſacros qui ledit amātes
Schironis media ſi licet ire uia
Quiſquis amator erit ſcyticis licet ambulet oris
Nemo deo ut noceat barbarus ēē uolet
Luna demonſtrat iter demoſtrant aſtra ſalebras
Ipſe amor accenſ percutit ante faces.
Seua canum rabies morſus auertit hiātes
Huic gnī q̄uis tempore tuta uia ē
Sanguine tam paruo quis enim tam ſpargat amātis.
Improbus exclusis fit comes ipſa uenus
Quod ſi certa meos ſequerentur funera caſus
Talis mors ptio uel ſit emenda mihi
Afferet huc et unguenta mihi ſertiſq; ſepulchrū
Ornabit cuſtos ad mea buſta ſedens
Dij faciant mea terra locet ne oſſa frequēti
Qua facit aſſiduo tramite uulgus iter
Poſt mortem tuli ſic infamatur amātum
Me tegat arborea deuia terra coma
Aut humer ignote cumulus uallatus harene
Non iuuat in media nomē habē uia.

Vnc o bacche tuiſ humileſ aduoluimur ariſ
Da mihi pacate uela ſecunda pater
T u poteſ inſane ueneriſ compeſcē faſtuſ
Curarumq; tuo ſit medicina mero
P erte iunguntur perte ſoluūtur amāteſ
Tu uitium ex animo dilue bacche meo
T e quoq; .n. nō ēē rudem teſtatur in aſtriſ
Lincibuſ ad celum uecta adrianna tuiſ
H oc mihi q ueteres cuſtodit in oſſib; ignes
Funera ſanabunt ut tua uina malum
S ępe .n. uacuoſ nox ſobria torquet amāteſ
Speſq; timorq; animo uerſat uerſat utroq; modo
Q uod ſi bacche tuiſ per feruida tempora doniſ
Acceſituſ erit ſomnuſ in oſſa mea.
I pē ſeram uiteſ peragamq; ex ordine colleſ
Quoſ carpant nulle me uigilante fere
Dūmodo purpureo numine mihi dolia muſto
Et noua pſſantiſ inquinet uua pedeſ
Q uod ſuper eſt uitę per te & tua cornua uiuā
Virtutiſq; tue bacche poeta ferar
D icam ego maternoſ ethneo fulmine partuſ
Indica niſeiſ arma fugata choriſ
V eſanumq; noua nequiſq̄ uite ligurgum
Pentheos in triplices funera grata gregeſ
C uruaq; tyrrhenos delphinum corpora nautaſ

Inuacua pampinea diſſiluiſſe rate
Et tibi per mediam bn̄ olentia flumina naxon
Vnde tuum portant naſia turba merū
Candida laxatis onerato colla corimbis
Cingit baſſaricas lidia mitra comas
Leuis odorato ceruix manabit oliuo
Et feries nudos ueſte fluente pedes
Mollia dircee pulſabunt timpana thebe
capripedes calamo panes hiante canēt
Vertice turrigero iuxta dea magna cibele
fundet ad ideos cimbala rauca choros
Ante fores templi crater antiſtitis auro
Libatum fundens in tua ſacra merum
Hec ego non humili referam memorāda coturno
qualis pindarico ſpūs ore ſonat
Tu modo ſeruitio uacuum me ſubdet ſuperbo
Atq; hoc ſollicitum uince ſopore caput.

siste

Clauſus ab umbroſo qua ludit pontus auerno
Humida baiarū ſtagna tepentis aque
Qua iacet et troie tubicem miſenus harene
Et ſonat herculeo ſtructa labore uia
Hic ubi mortalis deſter cum quereret urbes
Cimbala thebano concrepuē deo
At nunc inuiſe magno cum crimine bace

Quiſ deuſ in nr̃a conſtitit hoſtiſ aqua
Hiſ p̃ſſuſ ſtigiaſ uultum demiſit in undas
Errat & in ũrõ ſpirituſ ille lacu
Quid genuſ aut uirtuſ aut optima profuit illi
Mater & amplexum ceſariſ ẽẽ focos.
Aut modo tam pleno fluctuãtia uela theatro
Et per maternas omnia geſta manuſ
Occidit & miſero ſteterat uigeſimuſ annuſ
Tot bona tam paruo clauſit in orbe dieſ
I nunc tolle animoſ & tecum tolle triumphos
Stantiaq; in plauſum tota theatra iuuẽt
Attalicaſ ſupera ueſteſ atq; omnia magniſ
Gemmea ſint ludiſ ignibuſ iſta dabit
Sed tamẽ hoc omneſ huc p̃muſ & ultimuſ ordo
Eſt mala ſ; cunctiſ iſta terenda uia ẽ
Exoranda caniſ tria ſunt latrantia colla
Scandenda ẽ torui publica cimba ſeniſ
Ille licet ferro cautuſ ſe cõdat & ere
Morſ tñ incluſuſ protrahit inde caput
Nerea nõ facieſ: non uiſ exemit achillem
Creſum aut pactoli quas p̃rit humor opeſ
Hic olim ignoroſ luctuſ populauit achiuos
Atride magno cum ſtetit alter amor
At tibi nauta piaſ hominũ qui traiciſ umbraſ
Huc anime portent corpuſ inane tue

Qua ſicule uirtus uictor telluris Claudius & qua
Ceſar ab humana ceſſit in aſtra uia

Abicitur totieſ a te mihi noſtra libido
Crede mihi uobis imperat iſta magis
Vos ubi contempti rupiſtis frena pudoris
Neſcitis libere mentis habere modum
Flama per incenſas citius ſedetur ariſtas
flumina que ad fontes ſunt reditura caput
Et placidum ſyrtes portum & bona litora nautis
prebeat hoſpitio ſeua medea ſuo
Quam poſſit ueſtros quiſquam reprehendere curſus
Et rapide ſtimulos frangere nequitie
Teſtis cretei faſtus que paſſa iuuenci
Induit abiegne cornua falſa boui
Teſtis teſſalico flagrans almonis enipeo
Que uoluit liquido tota ſubire deo
Crimen & illa fuit patria ſuccinta ſenecta
Arboris in frondes condita mirra noue
Nam quid medee referam quo tempore matris
Iram natorum cede piauit amor
Quidue clitemeſtre propter quam tota micenis
Infantis ſtupro ſtat pelopea domus
Tuque o minoa uenundata ſcylla figura
Tondens purpurea regna paterna coma

Hanc igr̃ dotem uirgo desponderat hosti
 Nise tuas portas fraude reclusit amor
Et uos innupte felicius urite tedas
 pendet crethea tracta puella rate
Non tamẽ immerito minos sedet arbiter orci
 Victor erat q̃uis equus in hoste fuit.

C Redis .n. iam posse tue meminisse figure
 Vidisti a lecto quem dare uela tuo
Durus qui lucro potuit mutare puellã
 Tantis ne in lachrimis affrica tota fuit
At tu stulta deos tu fingis inania uerba
 forsan ille alio pectus amore terat
Est tibi forma potens sunt caste palladis artes
 Splendidaq3 a docto fama refulget auo
Fortunata domus modo sit tibi fidus amicus
 fidus ero in nr̃os curre puella thoros
Tu quoq3 qui extiuos spatiosus exigis ignes
 phebe morature contrahe lucis iter
Nox mihi pma uenit pme date tempora noctis
 Longius in pmo luna morare toro
federa sunt ponenda pus signandaq3
 Et scribenda mihi lex in amore nouo
Hec amor ipe suo constringit pignora signo
 Testis syderee torta corona dee.

Q̃ multe ante meis cedant ſmonibus hore
Dulcia quã nobis concitet alma uenus
Nanq ubi nõ certo uincitur fedẽ lectus
Non h̃t ultores nos uigilando deos
Et quibus impoſuit ſoluit nox uncta libido
continent nobis omnia prima fidem
Ergo qui pactas infedera ruperit aras
pollueritq nouo ſacra marita toro
Illi ſunt quicunq ſolent in amore dolores
Et caput argute pbeat hiſtorie
Nec flenti dñe pateſiant nocte feneſtre
Semper amet fructu ſemp amoris egẽs

Magnum iter ad doctas proficiſci cogõ athenas
Vt me longa grauis ſoluat amore uia
Creſcit .n. aſſidue ſpectando cura puelle
Ipſe alimenta ſibi maxima pbet amor
Omnia ſunt temptata mihi quacunq fugari
poſſit ad extremum me p̃mit ipſe deus
Vix tm̃ aut ſemel admittat cum ſepe negauit
Seu uenit extremo dormit amica thoro
Vnum erit auxilium mutatis cynthia terris
Q̃tum oculis animo tã procul ibit amor
Nunc agite o ſocij propellite inequora rates
Remorumq pares ducite forte uices

Itinerque

Iungite q; extremo felicia linthea malo
Nam liquidum nãtis aura secundat iter
Romane turres & uos ualeatis amici
Qualiscunq; mihi tuq; puella uale
Ergo ego nunc rudis adriaci uehar equoris hospes
Cogar & undisonos nunc p̄ce adire deos
Deī per ionium uectus confessa liceo
Sedarit placida uerba phasellus aqua
Quod super est sufferre pedes properare labore
Isimos qua terris arcet utrinq; mare
Inde ubi pirei capient me litora portus
Scandam ego theseę brachia longa uię
Illic uel studijs animum emendare platonis
Incipiam aut ortis docte epicure tuis
persequar aut studium lingue demostenis arma
Librorumq; tuos docte menandre sales
Aut certe tabule capient mea lumina picte
Siue ebore exacte seu magis ere manus
Aut spatia domorum aut longa interualla profundi
Lenibunt tacito uulnera nostra sinu
Seu moriar fato non turpi fractus amore
Atq; erit illa mihi mortis honesta dies

Frigida tam multos placuit tibi cziacus annos
Tulle proponticaca que fluit isimos aqua

Vidimus & ſacra fabricata inuēta cibele
  Raptoriſq; tulit qua uia ditiſ equos
Si te forte iuuat helleſ athamanadoſ urbeſ
  Et deſiderio tulle mouē meo
Tu licet aſpiciaſ cęlum omne athlanta gerētē
  Sectaq; perſeę phorcidos ora manu
Gerionis ſtabula: & luctantum impuluē ſigna
  Herculiſ anthei heſperidumq; choros
Tuq; tuo colchum propellaſ remige phaſim
  pelliacę trabiſ totum iter ipſe legas
Qua rudis argea natat inter ſaxa columba
  In faciem prorę pinuſ adoſſa nouę
At ſiqua origē uiſenda ē ora caiſtri
  Et qua ſeptenaſ temperat unda uiaſ
Omnia romane cedent miracula terrę
  Natura hic poſuit quicquid ubiq; fuit
Armiſ apta magiſ telluſ q̄ cōmoda noxę
  famam roma tuę nō pudet hyſtorię
Nam q̄tum ferro tantum pietate potenteſ
  Stamuſ uictriceſ temperat ira manuſ
Hic amo tibur ut fluens clitumnuſ ab umbro
  Tramite & ethernū martiuſ humor opuſ
Albanuſ lacuſ & ſotij nemorenſis ab unda
  potaq; polluciſ nimpha ſalubris equo
At nō ſquamoſo labuntur uentre ceraſtę

Itala portantis nec fuit una nouis
Non hic andromade resonat pro matre catene
Nec tremis ausonias phebe fugare dapes
Nec cuiquam absentes arserunt in caput ignes
Exitium nato matre mouente suo
Penthea non seue uenantur in arbore bacce
Nec soluit danaas subdita cerua vattes
Cornua nec ualuit curuare in pellice iuno
Aut faciem turpi dedecorare boue
Arboreasque cruces seni & non hospita grais
Saxa & curuatas in sua fata trabes
Hec tibi tulle parens hec est pulcherrima sedes
Hic tibi pro digna gente petendus honos
Hic tibi ad eloquium ciues hic ampla nepotum
Spes & uenture coniugis aptus amor.

Ergo tam docte nobis periere tabelle
Sripta quibus pariter tot periere bona
Has quondam nostris manibus detriuerat usus
Qui non signatas iussit habere fidem
Ille iam sine me norat placare puellas
Et quedam sine me uerba diserta loqui
Non illas fixum caras effecerat aurum
Vulgari busso sordida cera fuit
Qualescunque mihi semper mansere fideles

Semper & effectus promeruē bonos
Forſitam hec illis fuerant mandata tabellis
Iraſtor qm̄ es lente moratus heri
At tibi neſcio que uiſa ē formoſior an tu
Non bona de nobis carmina ficta iacis.
Aut dixi uenies hodie ceſſauimus una
Hoſpitium tota nocte parauit amor
Et quecunque dolens reperit nō ſtulta puella
Garula cum blandis ducitur hora dolis
Me miſerum his aliquis rationem ſcribit auarus
Et ponit duras inter epigmenidas
Quas mihi retulit & donabitur auro
Quis pro diuitiis ſigna retenta uelit.
I puer & citus hec aliqua prepone columna
Et dominum Exquilijs ſcribe habitare tuum.

Falſa iſta tue mulier fiducia forme
Olim oculis nimium facta ſuperba meis
Noſter amor tales tribuit tibi cynthia laudes
Verſibus inſignem te pudet eē meis
Mixtam te uaria laudaui ſepe figura
Vt quod non eēt ſepe putaret amor
Et color ē totiens roſeo collatus eoo
Cum tibi queſitus candor in ore foret
Quod mihi nō patrij potuerunt auertē amici

Eluerat aut uasto tessala saga mari
H ec ego non ferro nec igne coactus & ipsa
Naufragiis egea uerba fatebor aqua
C orreptus seuo ueneris torrebar aeno
Victus eram uersas inmea terga manus
E cce coronate portum tetigere carine
Traiecte syrtes anchora iacta mihi e
Nunc demum uasto fessi resipiscimus estu
Vulnera & ad sanum nunc coiere mea

Exciderant surdo tot mea uota ioui

Risum eram positis inter conuiua mensis
Et de me poterat quilibet esse loquax
Q uinque tibi potui seruire fideliter annos
Vngue meam morso sepe querere fidem
Nil moror lachrimis ista sum captus ab arte
Semper ab insidijs cynthia flere soles
F lebo ego discedens sed fletum iniuria uincit
Tu bene conueniens non sinis esse iugum
Lumina iam nostris ualeant lachrimantia uerbis
Nec tamen irata ianua fracta manu
At te celatis etas grauis urgeat annis
Et ueniat forme ruga sinistra tue
V ellere cum cupias albos a stirpe capillos

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE Mss

Aſpeculo rugas increpitante tibi
Excluſa inq(ue) uicem faſtuſ patiare ſuperbos
Et que feciſti facta queraris anuſ
Has tibi fatalis cecinit mea pagina diraſ
Euentum dominę diſce timere tuę.

H HOC QVODCVNQVE VIDES
HOSPES Q(ua) MAXIMA Roma
Ante frigem eneam collis & herba fuit
Atq(ue) ubi nauali ſtat ſacra palatia phebe
Euandri profuge concubuere boues
Fictilibuſ creuere deiſ hec aurea templa
Non fuit obrobrio facta ſine arte caſa
Tarpeiuſq(ue) pater nuda derupe tonabat
Et tiberiſ noſtris aduena tutuſ erat
Quo gradibuſ domuſ iſta remi ſe ſubſtulit olim
Vnuſ erat fratrum maxima regna focus
Curia preteſto que nunc nitet alta ſenatu
pellitoſ habuit ruſtica corda patreſ
buccina cogebat priſcos ad uerba quiriteſ
Centum illi in prato ſepe ſenatuſ erat
Nec ſinuoſa cauo pendebant uela theatro
pulpita ſolemniſ non oluere crocoſ
Nulli cura fuit externos querere diuoſ

Cum tremeret patrio pendula turba ſacro
Annuaque   celebrate palilia feno
Qualia nunc curto luſtra nouantur equo
Veſta coronatiſ pauper gaudebat aſelliſ
Ducebant macre uilia ſacra boues
Parua ſaginati luſtrabant compita porci
Paſtor et ad calamos exaltabat ouiſ
Vellera pellituſ ſetoſa mouebat arator
Vnde   ſacra lupercuſ habet
Hec mileſ infeſtiſ rudiſ radiabat in armiſ
Miſcebant uſta prelia nuda ſude
Prima galerituſ poſuit pretoria lygmon
Magnaque parſ tacio rerum erat inter oueſ
Hinc titij ramneſque uiri luceresque coloni
Quatuor hinc albos romuluſ egit equos
Quippe ſuburbane parua minuſ urbe bole
Et qui nunc nulli maxima turba gabi
Et ſtetit alba potenſ albe ſuiſ omine nata
Hac ubi fidenas longe erat ire uias
Nil patrium niſi nomen habet alumnuſ
Sanguiniſ altricem non pudet eſſe romam lupa
Huc meliuſ profugos miſiſti troya penateſ
Heu qua uecta eſt dardana puppiſ aue
Iam bene ſpondebant tunc omnia quod nihil illam
Leſerat abiegni uenter apertuſ equi

C um pater innati tremiduſ ceruice pependit
Et uerita ē humeros urere flāma pios
T unc animum decij uenē brutiq3 ſecureſ
Vexit & ipā ſui ceſariſ arma uenuſ
A rma reſurgentiſ portāſ uictricia troię
Felix terra tuos cepit iul̊e deos
S i modo auernaliſ tremulę cortina ſybillę
Dixit auentino rura piarida remo
S eu pergameę ſero nata carmina uatiſ
Longeuum ad priami uera fuē caput
V ertite equum danai male uincit ilia telluſ
Viuet & huic cineri iuppiter arma dabit
O ptima nutricum noſtriſ lupa martia rebuſ
Qualia creuerunt męnia lacte tuo.
M enia namq3 pio coner diſponē uerſu
Hei mihi q̄ noſtro ē paruuſ in ore ſonuſ
S ed tamē exigui quodcunq3 e pectore riui
Fluxerit hoc patrie ſuiet omne meę
E nniuſ hirſutā cingat ſua dicta corona
Mi folia ex herba porrige bacche tua
V ut nrīſ tumefacta uibis ſuperbiat umbria
Vmbria romani patria challimachi
S candenteſ aſiſ ſiquiſ cernit deuallibuſ arceſ
Ingenio muroſ extimet ille meo
Roma faue tibi ſurgit opuſ date candida ciueſ

Omnia & incertis dextera cantet auis
Sacra diesque canam & cognomina prisca locorum
Has meus ad metas sudet oportet equus
Quo ruis imprudens uage dicere fata properti
Non sunt a dextro condita fila colo
Accersis lachrimas cantas auersus apollo
Poscis ab inuita uerba pigenda lyra
Certa feram certis auctoribus aut ego uates
Nescius ęrata signa mouere pila
Me creat archite soboles babillonius orops
Oron & a proauo ducta conone domus
Dij mihi sunt testes non degenerasse propinquos
Inque meis libris nil prius esse fide
Nunc pretium fecere deos & fallitur auro
Iuppiter obliquę signa iterata rotę
Felicesque iouis stellas martisque rapaces
Et graue saturni sydus in omne caput
Quid moueant pisces animosaque signa leonis
Letus & experia quid capricornus aqua
Dicam troia cades & troica roma resurges
Et maris & terre longa sepulchra canam
Dixi ego cum geminos produceret accia natos
Illa dabat natis arma uetante deo
Non posse ad patrios sua pila referre penates
Nempe meam firmant nunc duo busta fidem

Quippe lupercuſ equi dum ſaucia protegit ora
Heu ſibi prolapſo non bñ cauit equo
Galluſ at incaſtriſ dum credita ſigna tuet̃
Concidit añ aquile roſtra cruenta ſue
Fataleſ pueri duo funera matriſ auare
Vera ſed inuito cõtigit iſta fides
Idem ego cum cinare traher& lucina doloreſ
Et facerent uteri pondera lenta morã
Iunoniſ facite uotum impetrabile dixi
Illa perit libriſ ē data palma meiſ
Hoc neqꝫ arenoſum libie iouiſ explicat antrum
Aut ſibi commiſſos fibra locuta deos
Aut ſiquiſ motaſ corniciſ ſenſerit alas
Vmbraqꝫ ne magicis mortua prodit aquiſ
Aſpicienda uia ē celi ueruſqꝫ ꝑ aſtra
Trameſ & a zoniſ quinqꝫ petunda fideſ
Exemplum graue erit calcas nanqꝫ aulide ſoluit
Ille bene herenteſ adpia ſaxa rateſ
Idem agamēnonie ferrum ceruice puelle
Tinxit & atrides uela cruenta dedit
Nec rediere tamē danai tudiruta fletum
Supprime et cubitos reſpice troia ſinuſ
Naupluſ ultores ſub noctem porrigit igneſ
Et natat exuuijs grecia p̃ſſa ſuiſ
Victor oiliade rape nunc & dilige uatem

Quem uetat auelli ueſte minerua ſua
Hactenuſ hyſtorię nunc ad tua deuehar aſtra
Incipe tu lachrimiſ equuſ adeſſe nouiſ
Umbria te notiſ antiqua penatibꝫ edit
Mentior an patrię tangitur ora tuę
Qꝫ nebuloſa cauo rorat meuania campo
Et lacuſ eſtiuiſ intepet umber aquiſ
Scandentis & aſis conſurgit uertice muruſ
Muruſ ab ingenio notior ille tuo
Oſſaqꝫ legiſti non illa ętate legenda
patriſ & intenues cogerit ipē lares
Nam tua cum multi ſuarent rura iuuēci
Abſtulit excultas pertica triſtiſ opeſ
Mox ubi bulla rudi demiſſa ē antea collo
Matriſ & añ deos libera ſumpta toga
Cum tibi pauca ſuo de carmine dictat apollo
Et uetat inſano uerba tonare foro
Et tu finge elegos fallax opuſ hec tua caſtra
Scribat ut exemplo cetera turba tuo
Militiam ueneriſ blandis patiare ſub armiſ
Et uenerif puerif utiliſ hoſtiſ eris
Nam tibi uictriceſ quaſcunqꝫ labore paraſtis
Eludit palmas una puella tuas
Et bñ confixum merito diſcuſſerit uncum
Nil p̄mit hoc noſtro te p̄mit auſa ſuo

Illius arbitrio noctem lucemq videbit
Gutta quidem ex̄ non nisi iussa cadet
Nec mille excubie nec te signata iuuabunt
Lumina persuase fallē satis erit
Hunc tua uel medijs puppis luctet inundis
Vel licet armatis hostis inhermis eas
Vel tumefacta cauo tellus deducat hiatū
Octipedis cancri terga sinistra time ;

Vd mirare meas tot inuno corpore formas
Accipe uertumni signa petenda dei
Tuscus ego tuscis orior nec penitet inter
prelia uolsanos deseruisse focos
Hec mea turba iuuat nec templo lector eburno
Romanū satis ē posse uidere forum.
Hac quondam tiberinus iter faciebat & aiunt
Remorum auditos ꝑ uada pulsa sonos
At postq̄ ille suis tantum concessit alumnis
Vertumnus uerso dicor ab amne deus
Seu quia uertentis fructum ꝑcepimus anni
Vertumni rursus credidit ēē sacrū
Prima mihi uariet liuentibus uua racemis
Et coma latenti spicea fruge tumet
Hic dulces cerasos hic autumnalia pruna
Cernis & extiuo mora rubē die

I nſitor hic ſoluit pomoſa uota corona
Cum pirus inuito ſtipite mala tulit
M endax fama noceſ aliuſ mihi nominiſ index
Deſe narranti tu modo crede deo
O portuna mea ē cunctiſ natura figuriſ
In quacunq; uoleſ uerte decoruſ ero
I ndue me choīs fiam non dura puella
Meq; uirum ſumpta quiſ neget ēē toga
D a falcem & torto frontem mihi comp̄me ſeno
Iurabiſ noſtra gramina facta manu
A rma tuli quondam & memini laudabar in illiſ
Corbis impoſito pondē meſſor eram
S obriuſ ad liteſ ac cum ē impoſta corona
Clamabis capiti uina ſubiſſe meo
C inge caput mitra ſpiciem furabar achei
furabor phebi ſi modo plectra dabis
C aſſibuſ impoſitis uenor ſed arundine ſumpta
faunor plumoſa ſum deuſ aucupio
E t etiam aurige ſpeties uertumnuſ & eiuſ
Traicit alterno qui leue ponduſ equo
S uppetat hoc piſceſ calamo p̄dabor & ibo
Munduſ demiſſis inſtitor in tunicis
P aſtorem ad baculum poſſim curare uel idē
Serpiculiſ medio puluē ferre roſam
N am quid ego adiciam de quo mihi maxa fama

Orturum inmanibus dona probata meis
Ceruleus cucumer tumidoq; cucurbita uētre
Me notat & iunco bassica iuncta leui
Nec flos ullus hiat pratis quin ille decēter
Impositus fronti langueat añ meę
At mihi q̄ formas unus uertebar in omnes
Nomē ab euētu patria lingua dedit
At tu roma meis tribuisti p̄mia tuscis
Vñ odie uicus nomina tuscus hēt
Tempore quo sotijs uenit licomodius armis
Atq; sabina feri cōtulit arma taci
Vidi ego labentens acies & tela caduca
At ostes turpi terga dedisse fugę
Sed facias diuum sator ut romana p̄ euū
Transeat añ meos turba togata pedes
Sex superant uersus te qui aduadimonia curris
Nonmoror hoc spatijs ultima creta meis
Stipis acernus eram properanti falce dolatus
An grata pauper inurbe deus
At tibi mamurri forme celator aene
Tellus artifices me terat
Qui me tan docilis potuisti fundē inusus
Vnum usus ē operi non datur unus honos

Aretusa suo mictit mandata licori

Cum totienſ abſis ſi poteſ eē meus
S i qua tamē tibi lecturo parſ obluta·
Nec erit e lachrimiſ facta litura meis
A ut ſi qua incerto fallit te littera tractu
Signa meę dextre iam morietiſ erūt
T e modo uiderunt iteratoſ blactra per ortuſ
T e modo munituſ hericus hoſtiſ equo
H iberniq3 gete picto britania curru
Vſtuſ et eoa diſcolor induſ aqua
H ec ne marita fideſ et pacate mihi noctes
Cum rudis urgenti brachia uicta dedi
Q ue mihi deducte fax omni ꝑtulit illa
T raxit ab euerſo lumina nigra rogo
E t ſtigio ſum ſparſa lacu nec recta capilliſ
Vitta data ē nupſi non comitante deo
O mnibuſ heu portiſ pendent mea noxia uota
T exitur hec caſtris quarta lacerna tuiſ
O ccidat immerita qui carpſit ab arbore uallū
E t ſtruxit querulas rauca ꝑ oſſa tubas
D ignior obliquo funem qui torqueat ocno
E ternuſq3 tuam paſcat aſelle famē
D ic mihi dum teneros urit lorica lacertos
Num grauiſ imbelleſ atterit haſta manuſ.
H ec noceant potiuſ q̄ dentibuſ ulla puella
D et mihi plorandas per tua colla notas

Dictis & macie uultum tenuasse· sed opto
Et desiderio sit color iste meo
A t mihi cum noctes inducit uesper amaras
Siqua relicta iacent obsculor arma tua
T um queror intoto non scindē pallia lecto
Lucis & auctores non dare carmē aues
N octibus hibernis castrensia pensa laboro
Et tyria ingladios uellera secta suos
E t disco qua parte fluat uincendus araxes
Quot sine aqua parthus millia currat equus
C ogor & e tabula pictos ediscere mundos
Qualis & hec docti sit positura dei
Que tellus sit lenta gelu que putris ab estu
Ventus in italiam qui bn̄ uela ferat
A ssidet una soror curis & pallida nutrix
Peierat hiberni temporis ēē moras
F elix hippolite nuda tulit arma pupilla
Et texit galea barbara molle caput
Romanis utinam patuissent castra puellis
Essem militię sarcina fida tuę
N ec me tardarēt scitię iuga cum pater altas
Afficas inglaciem frigore nectit aquas
O mnis amor magnus sed aperto in coniuge maior
Hanc uenus ut uiuat uentilat ipā facem
N am mihi quo pęnis tibi purpura fulgeat ostris

Cristallusque tuas ornet aquosa manus
Omnia surda tacent rarisque assueta Kalendis
Vix aperit clausos una puella lares
Grancidos & catulle uox ēst mihi cara querētis
Illa tui partem uendicat una toro
Flore sacella tego uerbenis compita uelo
Et crepat ad ueteres herba sabina focos
Siue in furtiuo gemuit stans noctua tigno
Seu uoluit tangi parca lucerna mero
Illa dies ornis cedem denumptiat agnis
Succinctique calent ad noua lucra pupe
Ne precor ascensis tanti sit gloria bactris
Rapta ne odorato carbasa lina duci
Plumbea cum torte sparguntur pondera funde
Subdolus & uersis increpat arcus equis
Sed tua sint domitis parthe telluris alumnis
Pura triumphantis hasta sequatur equos
Incorrupta mei conserua federa lecti
Hac ego te sola lege redisse uelim
Armaque cum tulero porte uotiua camene
Subscribam saluo grata puella uiro

Tarpeium nemus & tarpeie pulchre sepulchrũ
Fauor & antiqui limina capta iouis
Lucus erat felix ederoso conditus antro

Multaqꝫ natiuiſ obſtrep& arbor aquiſ
Siluani ramoſa domus quo dulcis ab eſtu
Fiſtula potueraſ ire iubebat oueſ
Nunc taciuſ fontem uallo p̄cingit acerno
Fidaqꝫ ſugeſta caſtra coronat humo
Quid cum roma fuit tubicem uicina curetiſ
Cum ſtater& lento murmure facta iouiſ
Atqꝫ ubi nunc terriſ dicuntur iura ſubactiſ
Stabant romano pila ſabina foro
Muruſ erat mōteſ ubi nunc ē curia ſepta
Bellicuſ ex illo fonte bibebat equiſ
Hinc tarpea deę fontem libauit: at illi
Vrgebat medium fictiliſ urna caput
Et ſatiſ una malę potuit morſ ēē puellę
Que uoluit flamas fallē ueſta tuas
Vidit arenoſiſ tacium perludē campis
Pictaqꝫ ꝑ flauaſ arma leuare iubaſ
Obſtupuit regis facie & regalibuſ armiſ
Interqꝫ oblitas excidit urna manuſ
Sepe illa inmerite cauſata ē omnia lune
Et ſibi tingendas dixit in amne comaſ
Sepe tulit blandiſ argentea lilia nimphiſ
Romula ne faciem leder& haſta taci
Dumqꝫ ſubit p̄mo capitolia nubila fumo
Retulit hirſutiſ brachia ſepta rubis

Et sua tarpeia residens ita fleuit ab arce
Vulnera uicino compatienda ioui
Ignes castrorum & tacię ꝑtoria turmę
Et famosa oculis arma sabina meis
O ut ad nostros sedeam captiua penates
Dum captiua mei conspicer ee̅ tati
Romani montes & montibꝫ addita roma
Et ualeat probro uesta pudenda meo
Ille equus ille meos in castra reponit amores
Cui tacius dextras colat & ipē iubas
Quid mirum in patrios scillam seuisse capillos.
Candidaque in seuos inguina uersa canes.
Prodita quid mirum fraterni cornua monstri
Cum patuit lecto stamine torta uia
Quantum ego sum ausoniis crimē factura puellis
Improba uirgineo lecta ministra foco.
Pallados extinctos siquis mirabitur ignes
Ignoscat lachrimis spargitur ara meis
Cras ut rumor ait tota pugnabitur urbe
Tu cape spinosi rorida terga iugi
Lubrica tota uia ē & ꝑfida quippe tacentes
Fallaci celat limite semper aquas
O utinam magicę nossem cantamina musę
Hęc quoque formoso lingua tulisset opē
Te toga picta decet non quē sine matris honore

Nutrit inhumane dura papilla lupe
Sic hospes patriae tua regina sub aula
Dos tibi nō humilis prodita roma uenit
Si minus at raptae non sint impune sabine
Me rape et alterna lege repende uices
Commissas acies ego possum soluē nuptę
Vos medium palla foedus inite mea
Adde himeneę modos tubicem fera murmura crede
Credite uestra meus molliet arma torus
Et iam quarta canit uenturā buccina luce
Ipsaq; in occeanum sydera lapsa cadunt
Experiar somnum de te mihi somnia querā
fac oculis nimias umbra benigna meis
Dixit & incerto ꝑmixit brachia somno
Nesciane pharijs accubuisse nouis
Nam uesta iliace felix tutela fauille
Culpam alit & plures condit in ossa faces
Illa ruit qualis celerem prope thermodoonta
Strimonis absciso fertur aperta sinu
Urbi festus erat dixere palilia patres
Hic primus coepit moenibus esse dies
Annua pastorum cōuiuia lusus in urbe
Cum pagana monēt fercula diuitijs
Cumq; sup raros foeni flāmantis aceruos
Traiicit immundas ebria turba dapes

Romulus.

Romuluſ excubiaſ decreuit in ocia ſolui
  Atque inter miſſa caſtra ſilere tuba
Hec tarpeia ſuum tempuſ rata conuenit hoſtem
  pacta ligat pactis ipſa futura comeſ
Mon erat aſcenſu dubiuſ feſtoque remiſſus
  Nec mora uocaleſ occupat enſe caneſ
Omnia prebebant ſomnos ſed iuppiter uniuſ
  Decreuit peniſ inuigilare tuis
Prodiderat portaeque fidem patriamque iacentem
  Nubendique petit quem uelit ipſa diem
At taciuſ neque enim ſceleri dedit hoſtis honorem
  Nube ait et regni ſcande cubile mei
Dixit et ingeſtiſ comitum ſuper obruit armiſ
  Hec uirgo officijs dos erat apta tuiſ
A duce tarpeio monſ eſt cognomen adeptuſ
  O uigil iniuſte premia ſortiſ habeſ.

Terra tuum ſpiniſ obducat lena ſepulchrum
  Et tua quod non uiſ ſentiat umbra ſitim
Nec ſedeant cineri maneſ et cerberuſ ultor
  Turpia ieiuno terreat oſſa ſono
Docta uel ypolitum ueneri mollire negantem
  Concordique toro peſſima ſemper auiſ
Penolopem quoque neglecto rumore mariti
  Nubere laſciuio cogeret anthioco

I lla uelit poterit magneſ inducere ferrū
Et uolucriſ nidiſ ēē nouerca ſuiſ
Q uippe & collinas ad foſſam mouerit herbas
Stantia currenti diluerentur aqua
A udax cantatę legeſ imponē lunę
Et ſua nocturno fallere terga lupo
P oſſet et intentos aſtu certare maritos
Cornicum inmeritaſ tenuit igne genaſ
C onſuluitq; ſtriges nr̄o de ſanguine & inme
Hippomeneſ fetę ſemina legit equę
E xorabat opuſ uerbis ceu blanda ꝑure
Saxoſamq; ferat ſedula culpa uiam

Et quę ſub thiria concha ſuperbit aqua
E uripiliq; placet ceu textura mineruę
Sextaq; ab athalicis putria toriſ
S eu quam palmiferę mittunt menalia thebę
Murreaq; in parthiſ pocula cotta fociſ
S perne fidem prouolue deos mendacia uincāt
frangent clamoſę iura pudicitię
E t ſimulare uirum ꝓtiū facit utē clauſiſ
Maior dilata nocte recurrit amor
S i tibi forte comaſ uexauerit utiliſ ira
poſt modo mercata pace p̄mēdus erit
D enique ubi amplexu uenerem ꝓmiſeriſ empto

fac ſimules puros ſydereiſ eē dieſ
Ingerat apriles iolē circumdat amicle
Natalem malis idibuſ eē tuum
Supplex ille ſedet poſita tu ſcribe cathedra
Quilibet has artes ſi paues ille
Semper habe morſus circa tua colla recētes
Litibuſ alternis quos putet eē datos
Non te medeę delectent probra ſequacis
Nempe tulit faſtus auſa rogare prior
Sed potius mundi thais ptioſa menandri
Cum ferit aſtutos comica meta getas
Inmores te uerte uiri ſi cantica iactat
I comes & uoces ebria iunge tuas
Ianitor addantes uigilet ſi pulſat inanis
Surdus in obductam ſomniat uſq3 ferā
Nec tibi diſpliceat miles non factus amori
Nauta nec attrita ſi ferat ęra manu
Aut quorum titulus per barbara colla pependit
Celati medio cum ſaliere foro
Aurum ſpectato non quę manus afferat aurū
Verſibus auditis quid niſi uerba feres
Quid iuuat ornato procedē uita capillo
Et tenues coa ueſte tenē ſinus
Qui uerſus coe dederit nec munera ueſtis
Ipſius tibi ſit ſurda ſiñ arte lyra

Dum uernat sanguis dum rugis integer annus
Vtere nequid cras libet abore dies
Vidi ego odorati uictura rosaria pesti
Sub matutino cocta iacere notho
His animis nostre dum uersat achantis amice
Per tenues ossa sunt numerata cutes
Sed cape torquate uenus o regina columbe
Ob meritum ante tuos guttura septa focos
Vidi ego rugoso tussim concrescere collo
Sputaque perdentes ire cruenta cauos
Atque animam in segetes putrem expiare paternas
Horruit algenti paruula curua foco
Exequie fuerant rari furtiua capilli
Vincula & immundo pallida mitra situ
Et canis in nostros nimis experrecta dolores
Cum fallenda meo pollice cultra foret
Sit tumulus lene curto uetus amphora collo
Vrgeat hunc supra uix caprifice tua
Quisquis amas scabris hoc bustum cedito saxis
Mixtaque cum saxis addite uerba mala
Sacra facit uates sint ora fauentia sacris
Et cadit ante meos ista iuuenta focos
Cera philippeis certet romana corimbis
Et cireneas urna ministret aquas
Costum molle date & blandi mihi thuris honoris

Terque focum circa laneuſ orbis eat
Spargite me limphis carmenque recentibuſ ariſ
Tibia mygdoniis libet eburna cadiſ
Ite procul fraudes alio ſint atrahe noxe
pura nouum uati laurea mollit iter;

IVſa palatini referamuſ appolliniſ ędem m
Res eſt calliope digna fauore tuo
Cęſariſ in nomen ducuntur carmina cęſar
Dum canitur queſo iuppiter ipſe uateſ
Et phebi fugiens athamana ad litora portuſ
Qua ſinus ionie murmura condit aque
Actia iulee pelaguſ monumenta carinę
Nautarum uotiſ non operoſa tuo
Huc mundi coiere manuſ ſtent equore moleſ
pinea nec remiſ equa fauebat auiſ
Altera claſſis erat teucro dampnata quirino
pilaque feminea turpiter acta manu
Hic auguſta ratiſ pleniſ iouiſ omine ueliſ
Signaque iam patrie uincere docta ſue
Tandem aciem geminos nereuſ lunarat in arcuſ
Armorumque radiis picta tremebat aquiſ
Cum phebuſ linquens ſtantem ſe uindice delon
Nam tulit iratos mobiliſ unda notos
Aſtitit auguſti puppe ſuper et noua flama

Luxit in obliquam ter sinuata facē
Non ille attulerat crines incolla solutos
Aut testudinee carmē in herme lyre
Sed quali aspexit pelopeum agamemnona uultu
Egissetqȝ auidis dorica castra rogis
Aut qualis flexos soluit phitona porbes
Serpentem imbelles quē timuere lyre
Mox ait oblonga mundi seruator abalba
Auguste hectoreis cognite maior auis
Vince mari iam terra tua ē tibi militat arcus
Et fauet ex humeris hoc onus omne meis
Solue metu patriam que nunc te uindice freta
Imposuit prore publica uota tue
Quam nisi defendas murorum romulus augur
Ire palatinas non bñ uidit aues
Et nimium remis audent prope turpe latinis
principe te fluctus regia uela pati
Nec te qđ classis centenis remiges alis
Terreat inuicto labitur illa mari
Quaeqȝ uehunt prore centaurica saxa minātis
Tigna caua & pictos experiare metus
Frangitur & attollit uires inmilite causa
Que nisi iusta subē excitat arma pudor
Tempus adest cōmitte rates ego tpris auctor
Ducam laurigera iulia rostra manu

Dixerat & pharetre pondus commisit in arcus
proxima post arcus cesaris hasta fuit
Vincit romana fides phebi dat femina penas
Sceptra per ionias fracta uehuntur aquas
At pater idalio miratur cesar ab astro
Sum deus est nostri sanguinis ista fides
prosequitur cantu triton omnesque marine
plauserunt circa libera signa dee
Ille petit nilum cimba male nixa fugaci
Hoc unum iusso non moritura die
Dii melius tantus mulier foret una triumphus
Ductus erat per quas an̄ iugurta uias
Actius intraxit phebus monumēta quod eius
una decem uicit missa sagipta rates
Bella satis cecini citharam iam poscit apollo
Victor & ad placidos exuit arma choros
Candida nunc molli subeant cōuiuia luco
blanditieque fluant per mea colla rose
Vinaque fundantur prelis elisa phalernis
perque lauet nostras spica cilissa comas
Ingenium positis irritet musa poetis
Bacche soles phebo fertilis esse tuo
Ille paludosos memoret seruire sicambros
Cepheam hic meroin fuscaque regna canat
Hic referat sero confessum federe parthum

Reddat ſigna remi mox dabit ipē ſua
Siue aliquiſ pharetriſ auguſtiſ parcet eoiſ
Differat in pueroſ iſta trophea ſuoſ
Gaude cāſſe nigraſ ſiquid ſapiſ inter harenaſ
Ire per eufratem ad tua buſta licet
Sic noctem pathera ſic ducā carmine donec
Iniciat radioſ in mea uina dieſ;

Sunt aliquid maneſ letum non omnia finit
Luridaque euictoſ effugit umbra rogoſ
Cynthia namque meo uiſa ē incumbē fulcro
Murmur ad extreme nuper humata uie
Cum mihi ab exequiiſ ſomnuſ pendēt amoriſ
Et quererer lecti frigida regna mei
Hoſdem habuit ſecum quibuſ ē elapſa capilliſ
Hoſdem oculoſ lateri ueſtiſ aduſta fuit
Et ſolitum digito berillon adederat igniſ
Summaque letheuſ triuerat ora liquor
Spirantiſque animoſ et uocē miſit at illi
Pollicibuſ fragileſ increpuē manuſ
Perfide nec cuiq̄ melior ſperande puelle
In te iam uireſ ſomnuſ habere poteſt
Iam ne tibi exciderant uigilantiſ furta ſuburre
Et mea nocturniſ trita feneſtra doliſ.~
Perquam dimiſſo quotieſ tibi fune pependi

Alterna ueniens in tua colla manu
Sepe uenus triuio commixta ē pectore mixto
fecerunt trepidas pectora nr̃a uias
Federis heu taciti cuius fallacia uerba
Non audituri diripuere noti
At mihi non oculos quisq̃ inclamauit euntis
Vnum impetrassem te reuocante diē
Nec crepuit fixa me ꝑ arundine custos
Lesit & obiectum tegula curta caput
Denique quis nr̃o curuum te funerē uidit
Atram quis lachrimis incaluisse togā
Si piguit portas ultra procedere: at illuc
Iussisses lectum lentius ire meum
Cur uentos non ipse rogas ingrate petisti
Cur nardo flamme non oluerē mee
Hoc & graue erit nulla mercede iacintos
Inicere & fracto busta piare cado
Ligdamus uratur candescat lamina uerne
Sensi ego cum insidijs pallida uina bibi
Aut nomas archanas tollat uersuta salinas
Dicet dampnatas ignea testa manus
Que modo ꝑ uiles inspecta ē publica noctes
Hec nunc aurata cyclade signat humū
Et grauiora rependit iniquis pensa quasillis
Garrula de facie siqua locuta mea ē

Noſtraqꝫ qđ petale tulit admonumēta coronaſ
Codicis inmundi uincula ſentit anuſ
Ceditur & lalage tortiſ ſuſpenſa capilliſ
per nomē qm̄ ē auſa rogare meū
Te patiente mee conflauit imaginiſ aure
Ardente ē noſtro dotē habitura rogo
Non tamē inſector q̄uiſ mereare properti
Longa mea inlibriſ regna fuere tuiſ
Iuro ego fatorū nulli reuolubile carmē
Tergeminuſqꝫ caniſ ſic mihi molle ſonet
Me ſeruaſſe fidem ſi fallor uipera noſtriſ
Sibilet intumuliſ & ſuper oſſa cubet
Nam gemina eſt ſedeſ turpem ſortita pamnē
Turbaqꝫ diuerſa remigat omniſ aqua
Vna clitemeſtre ſtuprum uehit altera creſſe
portat mentite lignea monſtra bouiſ
Ecce coronato parſ altera parta phaſello
Mulcet ubi eliſias aura beata roſas
Que numeroſa fideſ que querat nuda cibeleſ
Mitratiſqꝫ ſonat lidia plectra choris
Andromadeqꝫ & ipermeſtre ſinē fraude marite
Narrabant hyſtorię pectora nota ſuę
Hec ſuma ęterniſ queritur liuē catenis
brachia nec meritaſ frigida ſaxa manuſ
Narrat ipermeſtre magnū auſas eē ſororeſ

In scelus hoc animum nō ualuisse suum
Sic mortis lachrimis uite sanamus amores
Celo ego perfidie crimina multa tue
Sed tibi nunc mandata damus si forte moueris
Sȝ te non totum doridos herba tenet
Nutrix in extremis ne qđ desiderat annis
Phatenie potuit nec tibi auara fuit
Delitieq3 mee latris cui nom̄ abusu ē
Ne speculum domine porrigat illa noue
Et quoscunq3 meo fecisti nomine uersus
Vre mihi laudes desin̄ habere meas
Pelle hederam tumulo mihi queq3 pugnā te chori bo
Molli comptoris alligat ossa comis
Ramosis amo qua pomifer incubat aruis
Et nunq̄ herculeo numine pallet ebur
Hoc carmē media dignū me scribe columna
Sed breue qđ currens uector ab urbe legat
Sed tiburtina iacet aurea cynthia terra
Accessit ripe laus aniane tue
Nec tu sperne piis uenientia somnia portis
Cum pia uenerunt somnia pondus hn̄t
Nocte uage ferimur nox clausas liberat umbras
Errat et abiecta cerperus ipē sera
Luce iubent leges lethea ad stagna reuecti
Nos uehimur uectum nauta recenset onus

Nec te possideant alie mox sola tenebo
Mecum eris & mixtis ossibus ossa terā
Hec postq̄ querula mecum sublite ꝑegit
Inter complexus excidit umbra meos;

d

isce q̄d exquilias hac nocte fugarit aquosas
Cum uicina nouis turba cucurrit agris
amuuium annosi uetus ē tutela draconis
Hic ubi tam rare non perit hora more
Qua sacer arripitur ceco descensus hiatu.
Qua penetrat uirgo tale iter omne caue.
euni serpentis honos cum pabula poscit
Annua & exima sibila torquet humo
Talia demisse pallent adsacra puelle
Cum temere anguino creditur ore manus
Ille sibi admotas auirgine colligit escas
Virginis inpalmis ipa canistra tremūt
Si fuerunt caste redeunt incolla parētum
Clamātq; agricole fertilis annus erit
Huc mea detonsis aduecta ē cynthia abannis
Causa fuit iuno sз mage cā ueneris
Appia dic queso q̄tum de triumphū
Egerit effusis ꝑ tua saxa rotis
Turpis marchiana sonuit cum rixa taberna
Si sine me famē non sine labe mee

S pectaclum ipsa sedens primo temone pependit
Ausa per impuros frena mouere locos
S irigarum tacto uolsi carpenta nepoti
Atque armillatos colla molossa canes
Q ui dabit immunde uenalia fata sagine
Vincet ubi erasas barba pudenda genas
C um fieret nostro totiens iniuria lecto
Multato uoluit castra mouere thoro.

Phillis auentine quedam est uicina diane
Subria grata parum cum bibit omne decet
A ltera tarpeios est inter theia lucos
Candida sed potae non satis unus erit
H is ego constitui noctem lenire uocatis
Et uenere ignota furta notare mea
V nus erat tribus in secreta lectulus herba
Queris concubitus inter utrasque fui
L igdamus ad ciatos uitreque extiua suppellex
Et me cum mei greca saliua meri
N ile tuus tibicen erat colystria phillis
Et facilis spargi munda sine arte rosa
M agnus et ipse suos breuiter concretus in arcus
Iactabat truncas ad caua busta manus
S ed neque suppletis constabat flama lucernis
Recidit inque suos mensa supina pedes

buxa

M e quoqꝫ per talos uenerem querente ſecundo
Semper dampnoſi ſubſiluẽ canes
C antabant ſurdo nudabant pectora ceco
Lanuuii ad portas hei mihi ſoluſ erã
C um ſubito rauci ſonuerunt cardine poſteſ
Et leuia ad pmos murmura facta lares
N ec mora cum totaſ reſupinat cynthia ualuas
Non operoſa comiſ ſed furibunda decẽs
P ocula mi digitos inter cecidẽ remiſſos
Pollueruntqꝫ ipõ labra ſoluta mero
F ulminat illa oculos & q̃tum femina ſeuit
Spectandum capta non minuſ urbe fuit
P hillidos iratos in uultum cõicit ungueſ
Territa uicinaſ theia clamat aquas
L umina ſopitos turbant elata quiriteſ
Omniſ & inſana ſemita nocte ſonat
I llam direptiſ comiſ tuniaſqꝫ ſolutaſ
Excipit obſcure pma taberna uie
C ynthia in exuuijs gaudet uictrixqꝫ recurrit
Et mea ꝑuerſa ſauciat ora manu
I mponitqꝫ notam collo morſuqꝫ cruẽtat
pcipueqꝫ oculos qui meruẽ ferit
A tqꝫ ubi iam noſtriſ laſſauit brachia plagis
lygdamuſ ad plutei fulcra ſiniſtra latenſ
Eruitur genium meũ protractuſ adorat

ligdame uel potui tecum ego captus erã
S upplicibus palmis tum demum ad federa uenit
Cum uix tangendos ꝓbuit illa pedes
A tqꝫ ait admisse si uis me ignoscẽ culpe
Accipeque nostre formula legis erit
T u neqꝫ pompeia spatiabẽ cultus in umbra
Nec cum lasciuum sternet arena forum
C olla caue inflectas ad summum obliqua theatrũ
Aut lectica tue sudet aperta more
L igdamus inprimis omnis mihi causa querele
Veneat et pedibus uincula bina trahat
I ndixit legem dixi ego legibus utar
Riserat imperio facta superba dato
V e inquencunqꝫ locum externe tetigẽ puelle
Sufficiat pura lumina tergit aqua
I mperat et totas iterum mutare lacernas
Terqꝫ meum tetigit sulphuris igne caput
A tqꝫ ita mutato ꝑ singula pallia lecto
Respondi et toto soluimus arma toro.

a

Mphitrioniades qua tempestate iuuencos
Egerat a stabulis o eritrea tuis
V enit et ad petorosa palatia montes
Et statuit fessos fessus et ipe boues
Qua ue libra suo stagnabat flumine quoqꝫ

Nauta ꝑ urbanaſ uelificabat aquas
Sed non infido manſerunt hoſpite cacho
Incolumis furto polluit ille iouē
Insula chachuſ erat metuēdo raptor abantro
Per tria partitos qui dabat ora ſonos
Hic ne certa forent manifeſtę ſigna rapinę
Aduerſos cauda traxit in antra boueſ
Hec ſine teſte deo furem ſonuē iuuēci
Furis & implacidas diruit ira foreſ
Menalio iacuit pulſuſ tria tp̄a ramo
Cachus & alcides ſic ait ite boueſ
Herculiſ ite boueſ nr̄e labor ultime claue
Biſ mihi queſite bis mea p̄da boueſ
Aruaq; mugite & ſancite bouaria longo
Nobile erit romę paſcua nr̄a forum
Dixerat & ſicco torquet ſitiſ ora palato
Terraq; non nullaſ feta miniſtrat aquas
Sed procul incluſas audit ridē puellas
Lucuſ ab umbroſo fecerat orbe nemuſ
Feminee loca clauſa deę fonteſq; piādos
Impune & nulliſ ſacra retecta uiris
Deuia punicee uelabant limina uitte
Putris odorato luſerat igne caſa
Populiſ & longis ornabat frondibuſ edē
Multaq; cantanteſ umbra tegebat aueſ

H uc ruit inſiccam congeſta puluē barbam
Et iacit an̄ foreſ uerba minora deo
V os p̄cor o lucis ſacra qui luditiſ antro
pandite defeſſis hoſpita uana uijs
F ontiſ egenſ erro circaq; ſonātia limphis
Et caua ſubſpecto flumine palma ſat ē
A udiſtiſ ne aliquem tergo qui ſubſtulit orbē
Ille ego ſum alcide terra recepta uocat
Q uiſ facta herculee non audit fortia claue
Et nunq̄ ad natas irrita tela feraſ.
A tq; uni ſtigijs homini luxiſſe tenebras
Accipit hic feſſo uix mihi terra patet
Q d̄ ſi iunoni ſacrum faceretiſ amare
Non clauſiſſet aquas ipſa nouerca ſuas
S in aliquem uultuſq; meuſ ſeteq; leonis
Terrent et libico ſole p̄uſta coma
I dem ego ſinonia feci ſ̄uilia palla
officia et lido penſa diurna colo
M olliſ et hirſutum cepit mihi faſcia pectuſ
Et manibuſ duriſ apta puella fui
T alibuſ alcideſ ac talibuſ alma ſacerdos
puniceo canaſ ſtamine uincta comas
P arce oculiſ hoſpeſ lucoq; aſcende uerēdo
cede age dum et tuta limina linq̄ fuga
I nterdicta uiriſ metuenda lege p̄atur

Que ſe ſummota uindicat ara caſa
Magnam tireſie aſpexit pallada uates
Fortia dum poſita gorgone membra lauat
Dij tibi dent alios fontes hec limpha puellis
Auia ſecreti liminis una fluit
Sic ait ille humeris poſtes concuſſit opacos
Nec tulit iratam ianua clauſa ſitim
At poſtquam exhauſto iam flumine uicerat eſtum
Ponit uix ſiccis triſtia iura labris
Angulus hic mundi nunc me mea fata trahentem
Accipit hec feſſo uix mihi terra patet
Maxima que gregibus deuota eſt ara repertis
Ara per has inquit maxima facta manus
Hec nullis umquam pateat ueneranda puellis
Herculi exterminium neſcit inulta ſitis
Sancte pater ſalue cui iam fauet aſpera iuno
Sancte uelis libro dexter ineſſe meo
Hunc quoniam manibus purgatum ſanxerat orbem
Hic ſanctum tacie compoſuere cure

Nunc iouis incipiam cauſas aperire feretri
Armaque de ducibus tanta recepta tribus
Magnum iter aſcendo ſed dat mihi gloria uires
Non iuuat e facili leta corona iugo
Induis exemplum prime tu romule palme.

Huiuſ & eximio plenuſ ab hoſte redis
Tempore quo portaſ cęninum acronto petentem
Victor nec iterum cuſpide fundis equum
Acron herculeuſ cenina ductor ab arce
Roma tuiſ quondam finib; horror erat
Hic ſpolia ex humeriſ auſuſ ſperare quirini
Ipſe dedit ſed non ſanguine ſicca ſuo
I mo uidet an̄ cauas librantem ſpicula turreſ
Romuliſ & uotiſ occupat an̄ lareſ
Iuppiter hec odie tibi uictima corruet acro
Veverat & ſpolium corruit ille ioui
Vrbis uirtutiſ qȝ pareſ ſic uincẽ ſueuit
Qui tulit aprico frigida caſtra lare
Idem equeſ effreniſ idem fuit aptus aratriſ
Et galea hirſuta compta lupina iuba
Picta neqȝ induto fulgebat piroto
P̄bebant ceſi baltea lenta boues
Coſſus & inſequitur ueientis cede tolumni
Vincẽ cum uehios poſſe laboris erat
Nec dum ultra tiberim belli ſonuſ ultima p̄da
Nomentum & capta iugera terra core
Et ueri ueteres & uos tum regna fuiſtiſ
Et ueſtro poſita ē aurea ſella foro
Nunc intra muros paſtoriſ bucina lenti
Cantat & in ueſtriſ oſſibuſ arma metit

Forte super porte dux ueiens astitit arce
Colloquiumque sua fretus ab urbe dedit
Dumque aries murum cornu pulsabat aeno
Vinea qua ductum longa regebat opus
Cossus ait forti melius concurrere campo
Nec mora fit. plano sistit uterque gradum
Romuleas iuuere manus deserta columni
Ceruix romano sanguine lauit equos
Claudius a rheno traiectos arcuit hostes
Belgica cum uasti … relata ducis
Buctomarum genus hic rheno iactabat ab ipso
Mobilis effecti fundere cesa rotis
Illi uirgatis iaculantis ab agmine bracis
Torquis ab incisa decidit unagila
Hec spolia in templo tria condita cum pheretri
Crimine quod certo dux ferit ense ducem
Sed quia uicta suis humeris hec arma ferebant
Hinc feretri dicta est ara superba iouis

Desine paule meum lachrimis urgere sepulchrum
panditur ad nullas ianua nigra preces
Cum semel infernas intrarunt funera leges
Non exorato stant adamante uie
Te licet orantem fusce deus audiat aule
Nempe tuas lachrimas litora surda bibent

Vota mouent

Vota manent ſuperos ubi portior era recepit
Obſerat herboſos lurida terra rogos
Sic meſte cecidere tube cum ſubdita nr̃m
Detrahere lecto fax inimica caput
Quid mihi coniugium paule quid currus auorum
profuit aut fame pignora tanta mee
Non minus inmites habuit cornelia parcas
Et ſum q̄d digitis quinque legatur onus
Dampnate noctes et uos uada lenta paludes
Et quecunque meos implicat unda pedes
Immatura licet tamē huc non noxia ueni
Det pater hic umbre mollia iura mee
Aut ſiquis poſita iudex ſedet eacus urna
Inmea ſortita iudicet oſſa pila
Aſſideant fratres iux̄ minoia ſella
Eumenidum intento turba ſeuera foro
Siſiphe mole uaces taceant ixionis orbes
fallax tantaleo corripiare liquor
Cerberus et nullas hodie petat improbus umbras
Et iaceat tacita lapſa catena ſera
Ipā loquor pro me ſi fallor pena ſororum
Infelix humeros urgeat urna meos
Si cui fama fuit parta decora trophei
Era numantinos regna locuntur auos
Altera maternos exequat turba ligones

Et domuſ ē tituliſ utraq; fulta ſuiſ
Mox ubi iam facibuſ ceſſit p̄texta maritiſ
Vinſit & acceptas altera uitta comas
Iungor paule tuos ſic diſceſſura cubili
In lapide hoc uni nupta fuiſſe legor
Teſtor maiorum cinereſ ubi roma colendos
Sub quorum tituliſ affrica tunſa iaceſ
Et perſen proaui ſtimulātem pectuſ achilli
Quiq; tuaſ proauo fregit achille domos
Me neq; cenſure legem molliſſe nec ulla
Labe mea ueſtros erubuiſſe focos
Non fuit exuuijſ ſtantiſ cornelia dampnū
Quin & erat magne parſ imitanda domuſ
Nec mea mutata eſt etas ſiñ crimine tota ē
Viximuſ inſignē inter utranq; facē
Mi natura dedit legeſ a ſanguine ductaſ
Ne poſſis melior iudicis ēē metu
Quelibet auſteraſ de me ferat urna tabellas
Turpior aſſenſu non erit ulla meo
Vel tu que tardam mouiſti mole cibelē
Gaudia tu vitę rara miniſtra deę
Vel cuiuſ raſos cum ueſta repoſcēt igneſ
Exibuit uiuos carbaſis alta focos
Nec te dulce caput mater ſcribonia leſi
In me mutatum quid niſi fata uelis

M aternis laudor lachrimiſ urbiſqꝫ querelis
Defenſa & gemitu ceſaris oſſa mea.
I lle ſua nata dignam uixiſſe ſororem
Increpat & lachrimas uidimuſ ire deo
E t tamen emerui generoſos ueſtis honores
Nec mea de ſterili facta rapina domo

Condita ſunt ueſtro lumina noſtra ſinu
V idimuſ & fratrem ſellam geminaſſe curulem
Conſule quo facto tempore rapta ſoror
F ilia tu ſpecimen cenſure nata paterne
Fac teneaſ unum nos imitata uirum
E t ſerie fulcite genuſ mihi cimba uolenti
S oluitur uncturiſ tot mea fata maliſ
H ec est feminei merceſ extrema triumphi
Laudat ubi emeritum libera fama rogum.
Nunc tibi commendo communia pignora natos
Hec cura & cineri ſpirat inuſta meo
F ungere materniſ uicibuſ pater illa meorum
Omniſ erit collo turba ferenda tuo
O ſcula cum dederiſ tua flentibus adice matris
Tota domuſ cepit nunc onuſ eſſe tuum
E t ſiquiſ doliturus erit ſine teſtibuſ illiſ
Cum ueniet ſiccis oſcula falle genis
S at tibi ſint noctes quas de me paule fatigeſ

Somniaq; in faciem credita sepe meã
Atq; ubi secreto nr̄a ad simulachra loqueris
Vt responsure singula uerba iace
Seu tñ aduersum mutarit ianua lectũ
Sederit & nr̄o cauta nouerca toro
Coniugium pueri laudate & ferte paternũ
capta dabit nostris moribus illa manus
Nec matrẽ laudate nimis collata priori
vertet in offensas libera uerba suas
Nec memor ille mea contentus mãserit umbra
Et tanti cineres duxerit ẽẽ meos
Discite uenturam iam nunc sentire senectã
celibis ad curas nec uacet ulla uia
Qđ mihi detractum ẽ ur̄os accedat ad annos
prole mea paulũ sic iuuet ẽẽ sene
Et bene ht nunq̃ nunq̃ mater.
venit in exequias tota caterua meas
Causa porata ẽ flentes me surgite testes
Dum ptium uite grata rependit humus
Moribus & celum patuit sim digna merendo
cuius honoratis ossa uehuntur aquis; Τελοσ

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE
Mss

Cc. 90 con esatta numerazione, delle quali sono bianche le cc. 83-90, più una guardia membr. scritta in principio e una bianca in fine.

Agosto 1915